

Vállalatunk kollektívájának levele az ország vezetéséhez

A vállalati pártbizottság a MÉV sorsát meghatározó kormányzintű döntés meghozatalához segítséget kíván nyújtani. Az alábbi állásfoglalás — melyet a legfelsőbb pártvezetéshez, a kormány valamint egyéb társadalmi szervezetek legilletékesebb képviselőihez juttatott el a testület — azokat az észrevételeket tartalmazza, hogy a MÉV nem valamiféle kolonc a nemzet nyakán és az itt dolgozók tevékenysége nem csupán a 2,5 milliárd forintos állami támogatás mértékével minősíthető. Ennél ugyanis többről van szó. Ennek igazolására küldjük a levél teljes szövegét.

Aggodalommal tölt el bennünket, a Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozó kollektíváját, párttagokat és pártönkivülieket egyaránt a Minisztertanács 1989. április 10-ei kabinetiülésének állásfoglalása, amelyet a hazai uránércbányászat teljes vertikumának felszámolására hozott, illetve az a tény, hogy a költségvetés megszüntette 1989. június 1-jével az urán-földtani kutatás pénzügyi fedezetének folyósítását.

Az a véleményünk, hogy az állásfoglalás alapjál szolgáló előterjesztés egyoldalúan csak a folyósított állami támogatás összegét tartja a kabinetülés elé, és nem részletezte azon kompenzáló tényezőket, amelyek vállalatunk létéből adódóan a népgazdaság más területén jelentkeznek és mérséklék az állami támogatás költségvetési ráfordításait. A jelentősebb népgazdasági szintű előnyök a következők:

— a Szovjetunió 1968 óta évente 10 éves futamidejű kamatmentes hitel bocsát a népgazdaság rendelkezésére az uránércbányászat fejlesztése címén. A kamatmentes hitelnek a költségvetés csak egy részét folyósította a vállalat részére, más részét Pécs város kommunális ellátására, fejlesztésére vette igénybe, további részét az államközi fizetések kiegyenlítésére használta fel;

— a vállalat folyamatosan importál a Szovjetunióból — az államközi szerződésen túlmenően — olyan anyagokat, amelyek különben csak konvertibilis valutáért szerezhetné be külkereskedelmünk. Ezen fontosabb anyagok a következők: stírol, piridin, divinilbenzol, darabos kén, kénsav, fenyő bányafa, fenyő rönkfa. Ezen anyagok feldolgozásával az érintett vállalatok (Nitrokémia, Erdért, Ferroglobus, Budalakk, Alkaloida) a belföldi ellátáson túlmenően konvertibilis exportot is lebonyolítanak. Amennyiben uránbányászatunk megszűnik, ezen anyagokat az ország csak konvertibilis valutáért szerezheti be;

— a Paks Atomerőműhöz szállított fűtőanyag árának kiinduló tényező a vállalatunk által exportált urándúsítvány ára. Ismeretes, hogy az atomerőműben előállított villamos

energia után az erőmű jelentős különbözeti termelői forgalmi adót fizet a költségvetésbe. Így ennek egy része vállalatunk tevékenységéhez kapcsolódik, és mérséklj népgazdasági szinten az állami támogatás összegét.

A gazdasági kérdések mellett szólnunk kell arról az aggodalomról is, amely az ország energiapolitikájával kapcsolatban jelentkezik részünkről. Az országban felhasznált villamos energia 26—28 százaléka import. 1988-ban a Magyar Villamos Művek erőműveiben termelt villamos energia 47,6 százaléka az atomenergiából származott. Az a véleményünk, hogy minden országnak törekedni kell olyan mértékű hazai alapanyagra támaszkodó villamosenergia-termelésre, amely különböző kedvezőlen politikai és gazdasági változások esetén is a népgazdaság minimális energiaigényét fedezni képes. Úgy látjuk, hogyha megszüntetésre kerül a hazai uránércbányászat, az ország villamos energia ellátottsága nagymértékben ki szolgáltatott helyzetbe kerül. Az uránércbányászatunk jövőjét, mint a hazai energiaellátásunk egyik jelentős tényezőjét, nem szabad figyelmen kívül hagyni.

Az uránércbányászat megszüntetésének szándéka alapvetően az uránkoncentrátum világpiacon árcsökkenésének következménye. A szakemberek 1993—95-re általánosan áremelkedést prognosztizálnak. Ennek okai:

— az atomerőművi kapacitások még mindig növekednek; többek között azért is, mivel 1000 MW erőművi kapacitás mélybányászati szénrel való ellátásához 19 100 fő, míg ugyanekkora atomerőművi kapacitás ellátásához csupán 2700 fő szükséges;

— fejlesztés alatt áll a biztonságosabb atomerőművek és atom-fűtőerőművek új generációja;

— fokozódik a széndioxid-burok (üvegházhatás) miatti ellenérzés az összes szén- és szénhidrogén-tüzelésű erőművel kapcsolatban (svájci kormány döntése az atomerőmű-program folytatására, széndioxid-egyezmény előkészítése stb.);

— az egész világon a dekonjunktúra miatt jelentősen csökkent az uránkiter-

melés-kapacitás, a készletek csökkennek a szükségletek növekedése mellett. A megszüntetett termelés újraindítása csak igen nagy költségek és nehézségek árán valósulhatna meg. Meg kell jegyeznünk, hogy alumíniumiparunk pozíciójának kedvező alakulása hasonló folyamat eredménye, azaz a kedvezőtlen világpiacon árcsökkenés folyamatába — amelyet a hazai alumíniumipar nem követett — 2—2,5-szeres áremelkedést hozott.

Véleményünk szerint, nem dönthető el az uránbányászat jövője addig, amíg egyértelműen nem tisztázott, hogy a paksi fűtőelem ára, hazai uránércbányászat hiányában, hogyan alakul.

Ismereteink szerint a Szovjetunió ma két árat alkalmaz a fűtőelemre. Az egyiket, az alacsonyabbat azon országok felé, melyek szállítanak uránkoncentrátumot a részére, és egy magasabb árat azon országok felé, amelyek csak fűtőelemet vásárolnak. Felvetődhet a fűtőelemek nyugati piacról történő biztosítása is, azonban akkor szembe kell nézni a kiégett fűtőelem elhelyezésének problémáival is.

Vállalatunk összes beruházási költsége 12 milliárd forint volt, jelenleg bruttó állóeszköz állománya 8 milliárd forint, nettó állóeszköz állománya 4,5 milliárd forint. Ezen eszközök túlnyomó része bányászati létesítmény és hasznosítása közvetlenül az uránércbányászat függvénye. Az uránércbányászat megszüntetése esetén a nettó állományeszköz állományunknak csak mintegy negyede hasznosítható, más része népgazdasági szintű veszteséget jelent.

Gazdasági megfontolások mellett a döntéshozatalnál tekintettel kell lenni arra is, hogy ismereteink szerint városunk, megyénk nem készült fel arra, hogy vállalatunk felszámolása esetén felszabaduló több ezer dolgozónak, akiknek egy jelentős része speciális képzettséggel rendelkezik,

munkaalalmat biztosítson. Vállalatunk jelenlegi kiegészítő tevékenységében a foglalkoztatottaknak mintegy huszada dolgozik, így tehát vállalatunk felszámolása a Szabolcs-Szatmár és a Borsod megyei térség mellett egy újabb válságtérületet hoz létre az országban, ahol a felszabaduló munkaerő foglalkoztatását csak költséges beruházásokkal lehetne megoldani. Új munkahelyek biztosítása nélkül — számunkra elfogadhatatlan — tartós munkanélküliség jönne létre e térségben.

Mi a szervezetváltás hívei vagyunk és ebben messzemenő partnerei kívánunk lenni a kormánynak. Ennek szellemében dolgozott ki a vállalat vezetése egy termelési és költségcsökkentési programot, amely szerint olyan szintre csökkentjük bányászati üzemünk értermelését, amely fedezi az atomerőmű fűtőelem ellátásának nyersanyag szükségletét. Ez esetben továbbra is igénybevehető az előnyök, amelyek ugyan nem vállalati, de népgazdasági szinten a fizetési mérleg javító tényezői.

Vállalatunk gazdaságosságát javíthatjuk olyan kiegészítő tevékenységek fejlesztésével, amelyek közvetlenül kapcsolódnak kis összegű beruházással a vállalati alaptevékenységhez. E változattal csökkenthető az állami támogatás, és a költségvetési kapcsolatban a vállalati juttatások és befizetések egyensúlyba kerülnek. E mellett mentesíti a népgazdaságot új, jelentős beruházást igénylő termelői kapacitás kiépítésétől, amelynek piaci háttere teljesen bizonytalan.

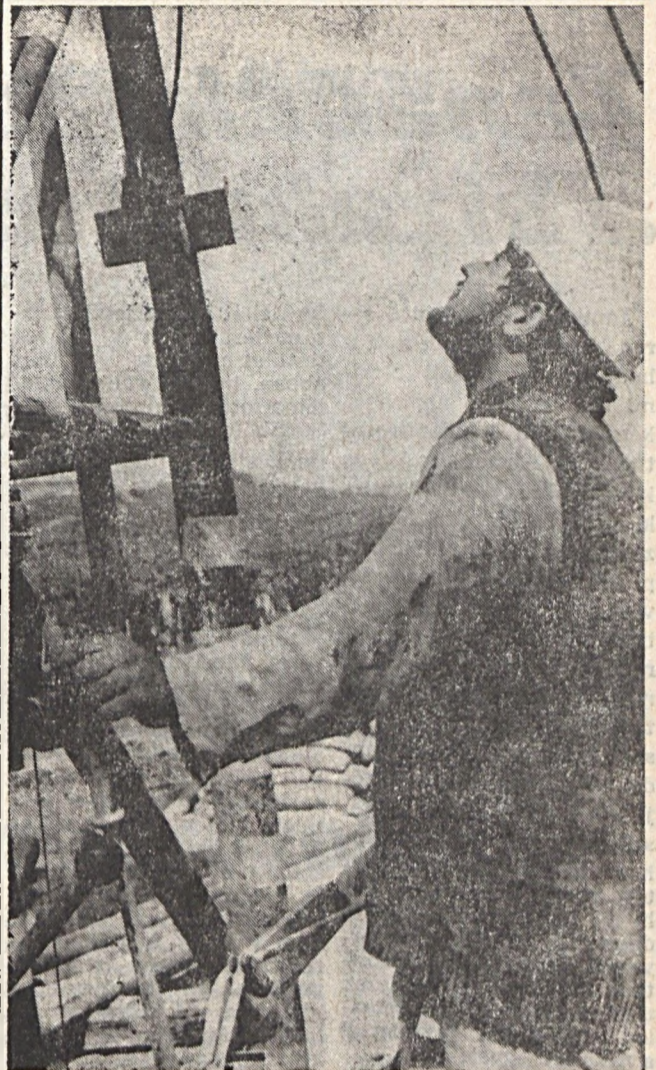
A rendelkezésre álló adataink alapján mi egyértelműen állást foglalunk abban, hogy a vállalati tevékenységünk összességében a népgazdaság számára előnyös.

Állásfoglalásunkat azért ismertettük, hogy rámutassunk azokra a széles körű összefüggésekre, amelyeket — véleményünk szerint — vállalatunk sorsának eldöntésénél figyelembe kell venni, s amelyek a pénzügyi összefüggéseken messzemenően túlnőnek.

A Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozó, gazdasági, társadalmi vezetése

A fenti levelet — állásfoglalást — vállalatunk megküldte: **Békési Lászlónak, dr. Dániel Pálnak, dr. Dányi Pálnak, Grósz Károlynak, dr. Horváth Ferencnek, Iványi Pálnak, Jassó Mihálynak, dr. Koltai Dénesnek, Kovács Lászlónak, Molnár Zoltánnak, Nagy Imrének, Nagy Sándornak, Németh Miklósnak, Nyers Rezsőnek, dr. Plntér Józsefnek, Píti Zoltánnak, Pozsgay Imrénének és dr. Tóth Józsefnek.**

Fúrunk, avagy minket fúrnak?

(A Kutató-mélyfúró üzemmel kapcsolatos cikkünk a 3. oldalon.)
 Fotó: Egyed Imre

Sok kérdés még nem rendezett

Igények és remények A rehabilitáltaktól az új nyugdíjtörvényig

A közelmúltban a vállalati szakszervezeti bizottság meghívására Kiss Lenke, az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság osztályvezetője és Radnai László, a Pécsi Társadalombiztosítási Igazgatóság igazgatója látogatott vállalatunkhoz.

Imeretes, hogy főként a rehabilitált, megváltozott munkaképességű dolgozók és a bányászati keresetkiegészítésben részesülők helyzete jónéhány kérdésben nem megnyugtatóan rendezett, amelyet esetenként a joghézagok, másrészt az amúgy alapszabály véve humánus rendelkezések egyes paragrafusai okoznak.

Ezeket a problémákat vállalatunk már több ízben jelezte az illetékeseknek, ám ezek a gondok mind a mai napig nem nyertek orvoslást. A két társadalombiztosítási szakember meghívása azért is volt idősebb, mert rövidesen új nyugdíjtörvény készül, amely remélhetőleg megnyugtatóan rendezheti majd e problémák többségét.

Vendégeink a tárgyalások során megismerkedtek azzal a „kérdéscsomaggal”, amely leginkább foglalkoztatja érintett dolgozóinkat.

Bizonyára sokakat érdekelt, hogy mit tartalmazott ez a csomag és a TB szakemberei miként vélekedtek a felvetésekről. Nos, javaslataink, kéréseink többségét megalapozottnak tartják. Ezekben a kérdésekben keresni fogják a megoldást és néhány héten belül konkrét választ is ígérnek.

Rövidített formában, a paragrafusok és a szabatos jogi megfogalmazások mellőzésével, tesszük közzé azokat a felvetéseket, amelyeket a kérdéscsomag tartalmaz:

— A jelenleg érvényben lévő rendelet szerint nincs kiterjesztve a felmondási tilalom a 36 százalékos munkaképesség-csökkenéssel rehabilitált bányászokra. Védelmük érdekében szükségesnek tartjuk a rendelet módosítását.

— Javasoltuk, hogy a megváltozott munkaképességű keresetkiegészítései, mely ma csak munkaviszony igazolásával illeti meg a rehabilitáltakat, a jövőben — tekintettel a várható foglalkoztatási problémákra — a munkanélküli segély alapján is folyósítható legyen.

— Azok a fizikai rehabilitált dolgozók, akik legálább tizenöt éves földalatti munkaviszonnyal rendelkeznek, az öregségi nyugdíj igénybevételekor az eredeti munkakörük mindenkorai szakmai átlagbérének figyelembe vételével állapítsák meg a nyugdíját. Ezt sokan nem tudják és ezért hátrányos helyzetbe kerülnek. Ezt a problémát a társadalombiztosítással közösen kell megszüntetni.

— Az özvegyi nyugdíj megállapításánál — amennyiben az elhalálozott halálát foglalkozási megbetegedéssel okozati összefüggésben állapítják meg —, akkor erről értesíteni kell az özvegyet.

— A vállalat felszámolása esetén azok a dolgozók, akiknek ötven százalékos munkaképesség-csökkenésük van, az özvegyi nyugdíj megállapításánál — amennyiben az elhalálozott halálát foglalkozási megbetegedéssel okozati összefüggésben állapítják meg —, akkor erről értesíteni kell az özvegyet.

(Folytatás az 5. oldalon)

Tanácskozott a bizalmi testület

Június 15-én tartotta soron következő ülését a vállalati szakszervezeti bizalmi testület. Első napirendként Gyulai Sándor vszbtitkár tájékoztatót adott a két bizalmi testületi ülés között végzett szakszervezeti munkáról. Második napirendként a vállalat szervezeti és működési szabályzat munkahelyi demokráciáról szóló fejezetének módosító javaslatát tárgyalta meg a testület. Az írásos anyaghoz Horváth Sándor — az anyag előkészítője — fűzött szóbeli kiegészítést. Ezután a javaslatot Misota Lajos (ÉDÜ) tett rövid észrevételt, azt, hogy a tisztségviselők védelmét a készülő szakszervezeti törvényben biztosítani kellene. Mindezek után a módosításra szolgáló betérjesztett javaslattal a testület egyetértett.

Harmadik napirendként a vállalati szakszervezeti szervek újjáavasztásának szervezési és módszertani feladataira vonatkozó intézkedési tervet vitatta meg a bizalmi testület. Nyolcan mondták el észrevételeiket. Volt, aki csokorbagyújtott javaslatokkal állt elő — végül is a bizalmi testület ezeket leszavazta —, így például azzal, hogy minden szinten legyen többes jelölés, az összes tisztségviselő dönthessen sztrájkügyben. Soknak tartotta a bizalmi testület a tervezett 81 fős létszámot, mondván: egy kisebb létszámú testület, nagyobb aktivitással, eredményesebben tudná ellátni feladatát. Szólt az apparátus létszámának csökkentéséről, bizonyos feladatok társadalmi munkában történő elvégzéséről, a függetlenített tisztségviselők béreinek megállapításáról, arról, hogy a gazdasági vezetés helyett azt a szakszervezeti testületeknek kellene meghatározni.

A hozzászólók között volt, aki felvetette azt is — kérdésként —, hogy az átszervezések alatt álló üzemeknél milyen mélységig menjenek el a tisztségviselők választásánál. Elhangzott az is, hogy a nők képviselésében a nőbizottság vezetője továbbra is legyen tagja a vszbnak.

A hozzászólók hangot adtak annak is, hogy a BDSZ választási intézkedési tervét miért nem bocsátották tagosági vitára? Felvetették azt is, hogy a BDSZ miért nem látja el feladatát, miért nem tud érdemben tárgyalni a kormánnyal és miért nem emel szót az uránbányászat érdekében? Elhangzott az is — javaslatként —, hogy teljeskörű bizalmi testület legyen a jövőben.

A felvetésekre Gyulai Sándor vszbtitkár válaszolt, míg a BDSZ-t elmarasztaló észrevételekre a jelenlévő Szabó Péter, a BDSZ tisztségviselője adott választ.

A vszbnál jóval a testületi ülés előtt tagosági vitára bocsátotta az írásos anyagot, s így az a beérkezett vélemények figyelembe vételével került átdelegálásra.

Igy tehát a betérjesztett intézkedési tervet a bizalmi testület elfogadta, s döntött abban, hogy a vállalati jelölőbizottság elnöki tisztét Steinhöfer Károly töltsse be. Egyhangúan elfogadta azt a javaslatot is, hogy a vállalati jelölőbizottság terjeszse tagsági vitára Gyulai Sándor vszbtitkár, míg Horváth Sándor vszbtitkár helyettesi posztra történő jelölését.

Június 2-án a szakszervezeti bizottsági ülésen fogalmazódott meg az az igény, hogy a szakszervezeti bizalmi testület foglaljon állást a vállalati kialakult helyzetről, s ezt vitassa meg a június 15-ei testületi ülésen. Ezt az állásfoglalást egy szerkesztőbizottság e napra elkészítette, melyet a bizalmi testület elfogadott, s javasolta, hogy vállalati lapunkon keresztül ismertesse azt a dolgozókkal. A testület egyhangúan elfogadta az állásfoglalást, vita nem alakult ki, bár javaslatok elhangzottak. Határozottabb hangvételt sürgettek, s olyan módosításokat szorgalmaztak, amelyek nem a szorosra vett állásfoglaláshoz kapcsolódtak, de azok továbbítására az illetékesek ígéretet tettek.

A MÉV Szakszervezeti bizalmi testületének állásfoglalása a jelenleg kialakult vállalati helyzetben

Az 1989. április 30-ai ipari minisztériumi államtitkári bejelentés után megromlott dolgozóink hangulata. A vállalat műszaki, gazdasági vezetése kövesse el mindent annak érdekében, hogy ne romoljon tovább dolgozóink hangulata, mert veszélyeztetve látjuk éves termelési tervünk teljesítését.

Vállalatunk jövőjéről várhatóan szeptemberben dönt a Minisztertanács. A várható döntéstől függetlenül vállalatunk racionális költség-gazdálkodási programot készített. Az intézkedési terv végrehajtása vállalatunk jelentős létszámát érinti. Ezért, szakszervezeti tagságunk érdekvédelmében, bizalmi testületünk szükségesnek tartja az alábbi állásfoglalás megfogalmazását:

— a vállalat átszervezését, szervezeti felépítésének módosítását minél előbb szükséges végrehajtani, mert a dolgozó kollektíva jelentős része ezzel foglalkozik, függetlenül attól, hogy érintje-e az átszervezés. Ezt a témát tárgyalja meg a vállalati bizalmi testület;

— a létszám leépítését úgy kell végrehajtani, hogy minél kevesebb dolgozónk kerüljön utcára, munkanélküli segélyre (létszámstop elrendeléssel, természetes fluktuációval, korengedményre, a 63 százalékos keresetkiegészítés alkalmazásával, üzemek közötti létszám átcsoportosításokkal történjen meg a létszám leépítése);

— új munkahelyek teremtetése érdekében a vál-

lalat gazdasági vezetése kövesse el mindent a gazdaságos melléktevékenység bővítésére, kiszélesítésére;

— készüljön a korengedményre 1992-ig jogosultakról egy teljes körű lista, melynek alapján történjen a végrehajtás. Az igénybevételi sorrendiség megállapításánál körültekintően kell eljárni, és kerüljön sor üzemek közötti egyeztetésre;

— a szociálpolitikára fordítandó kiadásoknál — a létszámcsökkenés figyelembe vételével — a szinten tartás megőrzését szükségesnek tartjuk;

— vállalati üdülők, kulturális létesítmények csak a szakszervezet egyetértésével adhatók el, illetve szüntethetők meg. A szakszervezeti bizottság végezzen vizsgálatot, hogy ezen létesítmények átvételével további működésüket miként lehet biztosítani.

Számtalan megoldásra váró probléma van a keresetkiegészítésben és a bányászati keresetkiegészítésben részesülő dolgozóknál.

A vállalati szakszervezeti apparátus felvette a kapcsolatot és megbeszélést folytatott az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatósággal, az alábbi problémák felsőbb szintű döntést igénylő kérdések le rendezése érdekében:

— nincs kiterjesztve a felmondási tilalom a 36 százalékos munkaképesség-csökkenéssel rehabilitált bányász dolgozókra;

— a keresetkiegészítés folyósítása munkaviszonyhoz van kötve. A munkanélkülivé válás esetére is ki kellene terjeszteni a keresetkiegészítés folyósítását, vagy a keresetkiegészítés helyett járadékrendszerrel kellene bevezetni;

— vállalatunk esetleges felszámolása esetén a 2007/1969. (IV. 24.) korm. sz. határozat vállalatunk dolgozóira is ki kell terjeszteni (50 százalékos munkaképesség-csökkenés esetén rokkantsági nyugdíj vehető igénybe);

— meg kell oldani a bányászati keresetkiegészítésben részesülő műszaki dolgozók nyugdíjba vonulásának problémáját;

— a 90 százalékos földalatti keresetkiegészítéses dolgozóknál a szakmai átlagkeresetet vegyék figyelembe a bányászati keresetkiegészítés megállapításánál.

A bizalmi testület elvárja a BDSZ-től az érdekvédelem jobb, markánsabb megjelenítését. Ugyanakkor megbízza a vállalati szakszervezeti bizottságot és munkatársait, hogy további közvetlen tárgyalásokat kezdeményezzen és folytatson országos hatáskörű szervekkel a vállalati dolgozók sorsát érintő kérdésekben. A választási időszakban azt is meg kell vizsgálni, hogy a jelenlegi felsőbb érdekképviselet megfelel-e a tagság igényeinek, vagy keresni kell azt a szerveződési formát, mely az érdekvédelmet hatékonyabbá teheti.

Vállalati Bizalmi Testület

Levél és remény

Az idő már igencsak sürgetett, amikor június elsején a vállalati pártbizottsági ülésen közel háromórás vita után a testület nem fogadta el az állásfoglalás tervezetét, amelyet — a vállalat tevékenységét elemezve — a dokumentum megalkotói amolyan segélykiáltásnak szánták.

Az idő nem azért sürgetett, mert a testület ülése már jó ideje tartott, hanem sürget ma is, mert közeleg az az időpont, amikor vállalatunk sorsáról végérvényesen döntenek és úgy tűnik a kormány nem „teljes pakliból jövődől” és csak azokat a kártyákat teregeti a publikum elé, amelyek az uránbányászat megszüntetése mellett szólnak.

Az ország közvéleményének formálása e kérdésben igencsak egyirányú, ha amott közzétehetnek minden titkos adatot, bennünket viszont kötelez a titoktartás, amelynek feloldásával esetleg bizonyíthatnánk létjogosultságunkat, felsorakoztatnánk ellenérveinket.

Nos, az a bizonyos hosszúra nyúlt tanácskozás egy rendkívül élesen megfogalmazott dokumentumtervezetet „szedett ízekre”. Így a testület megbízást adott egy ott választott szerkesztő bizottságnak, amely már jóval mérsékeltebben, amolyan „hideg fejfel” gyűjtötte csokorba az előző tervezet megálapításait.

Június 8-án már e dokumentumot véleményezte a vállalati pártbizottság. (A dokumentum teljes szövegét, miután azt a testület végül is elfogadta, lapunk 1. oldalán közöljük. A szerk.)

A döntést megelőző vitában felszólt Wittner Tamás, a IV. sz. bányászati irodai alapszervezetének párttitkára is. (Mindkét testületi ülés kibővített volt, a tanácskozáson részt vettek az alapszervezeti titkárok is. A szerk.)

Wittner Tamás elmondta, hogy a dokumentumtervezetet véleményezték a IV. sz. bányászati pártalapszervezetének kommunisztái is. Nézetük szerint olyan dokumentumot kell most itt elfogadni, amely találkozik a dolgozók széles kör

egyetértésével. Ugyanakkor azt is elmondták az emberek, hogy a dokumentum nem fejezi ki kellőképpen azt az elkeseredettséget, azt a kilátástalanságot, amit a vállalat dolgozói éreznek.

Általános volt az a vélemény, hogy ennél markánsabban kell megfogalmazni problémáinkat és felvetődött az is a IV. sz. bányászati taggyűlésen, hogy mi lesz a magyarországi ércbányászattal, ha vállalatunkat megszüntetik, hisz az ércbányászati kultúrát hovatovább már csak a mi vállalatunk képviseli széles e hazában.

Majoros György (Kutató-mélyfúró üzem) egyebek közt arról szólt, hogy a geológiai kutatási hitelkeret zárolásával éppen most teszik lehetetlenné a fúrás üzemek, amikor eredményes kísérletek folynak arra, hogy föld alatti perkolációval — igen alacsony költséggel — valószínűleg meg az urán kitermelése, amely bár arányában nem túl jelentős, de a mélybányászat költségeit figyelembe véve jelentősen javíthatná a vállalat önköltségét.

Gyulai Sándor, a vszbtitkára egy megjegyzésre reagálva elmondta, hogy a bányász szakszervezet igenis kiáll a dolgozók érdekeiért. Talán sehol sem olyan erős a szolidaritás, mint a bányászokban. Most, hogy a lábunkra léptek és felsikítunk, gondoljunk arra, hogy mi volt tavaly nyár végén. Akkor, mivel a mi dolgunk rendezetnek tűnt, volt, aki nem értette miért állunk ki a mecseki szenekek mellett. A bányászszolidaritás mindig a példa erejével szolgál. Nem szabad most egymás testének ugrani. A vszbtitkár óvva intett attól is, hogy mert most létszámleépítés várható, egymás torkának ugorjon egy mindig is becsülettel dolgozó vállalati kollektíva.

A testület végül is kisebb módosításokkal jóváhagyta a második állásfoglalás tervezetét. Lapzártakor érkezett a hír, hogy a széles körű vitára bocsátott dokumentumtervezetet a vállalati szakszervezeti bizalmi testület és a vállalati ifjúsági szervezet is jóváhagyta.

Egységre van szükség

Ülésezett a BDSZ Központi Vezetősége

Ha arról van szó, hogy hány napos legyen a kongresszusunk, akkor a több naposra szavazok. Fölhalmozódott a bányászokban annyi gond és feszültség, hogy ennek megtárgyalásához nem elég egy nap. Ha több napig tart a kongresszus, nekem felhatalmazásom van annak kijelentésére, hogy amennyiben ez pénzkérdés is, alapszervezetünk hozzájárul. Ami a jelölést illeti, az természetesen nevekkel bonyolódik. Szó volt itt a bányászegység-erőről. De hát egységesek vagyunk-e mi bányászok? Dehogyan vagyunk. Ha azok volnánk, ha azok lettünk volna például István-aknán, akkor nem pakázna velünk a kormány, ahogyan most teszi. Új ipari miniszterünk pedig gyerekeknek néz minket, annyira, hogy az már undorító. Azt állítja, hogy be kell fejezni az uránbányászatot. Vajon hová könyvelje el a 2,5 milliárdos veszteséget? És a munkahelyek, meg a bányászok? Azt is mondta, hogy átvesz minket majd a szénbánya. Melyik? A dortmundi? Már rohanunk is! Vagy a főltszámolás előtt álló mecseki? Ugyan már!

Az indultos hozzászólás a BDSZ Központi Vezetőségének május 30-ai ülésén hangzott el. A fenti sorok Szabó László főbizalmink szavait idézték. Teljes gőzzel folynak a szakszervezeti választások. A Központi Vezetőség az előkészületeket és az eddigi választási tapasztalatokat tekintette át Orosz József titkár beszámolója alapján. Ez az előterjesztés

egyáltalán nem rózsaszínbent tüntette fel azt a légkört, amelyben ezek a választások most folynak. Azért is hangsúlyozta a bányászegység fontosságát, mert egyre több helyen tapasztalható széthúzás és bizalomvesztés is.

Hangsúlyosan szólt a tagság és a 30 ezer tisztségviselő kapcsolatáról, s a tisztségviselők függetlenségéről. Ehhez tudni kell, hogy az összes tisztségviselőnek csupán tíz százaléka kap fizetést ezért a munkáért, vagyis a testületek tagjai továbbra is különböző beosztásban dolgoznak a vállalatnál. Szólt a BDSZ és a másképp gondolkodók, a nemrég alakult szakszervezetek viszonyáról. Az együttműködést tartja célszennelnek.

Ennél gyakorlatiasabb kérdések is felmerültek. Az egyik az, hogy a november folyamán Budapesten megtartandó kongresszus hány napig tartson és mennyi résztvevővel. Ez persze nem csupán demokrácia kérdése, hanem pénz dolga is. Szalai Géza, zalai olajbányász küldött, azt hangsúlyozta erőteljesen, hogy az írásban kiküldött anyaggal ellentétben ne 800, hanem 350 résztvevője legyen a munkaértekezlet jellegű kongresszusnak, ahol egy-egy felszólaló — legyen bár felsőbb szerv képviselője — ne kaphasson több időt 10 percnél. A küldötteknek viszont legyen joguk akár többször is szót kérni, de csak 1–2 percre, hogy kifejtéssék menet közben keletkezett gondolataikat, javaslataikat.

Mások is az mellett voksoltak, hogy rövid, tömör felszólalások jellemezzék a kongresszust az eddigi termelési beszámolóik unalmas helyett. Végül is Kármán Csaba mátraaljai üszbtitkár javaslatára úgy döntött a KV, hogy a 100 kilométeres körzetben lakók naponta hazajárjanak, s vizsztatérnek majd a tanácskozás színhelyére, ahol 450 küldött fog dönteni a hazai bányász szakszervezeti mozgalom jövőjéről.

Ferenc Győző
Zalaegerszeg

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalat telefon: 33-53
Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft
Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Indulatok a lelkek mélyén

A 10-es csapat bizakodik

Bevallom, amikor először hangzott el a vállalat bezárásának esetlegessége, egy percig sem hittem, hogy bányászaink csendes beletörődéssel néznek majd „előre”. Jóllehet, nem gondoltam arra, hogy éhség-, avagy ülősztrájkba kezdenek a vajúgók, de hallgatásuk mindenestre meglepett. Meglepett, hisz nap mint nap hallunk olyan híreket, hogy tiltakoznak, sztrájkolnak a pedagógusoktól kezdve a különböző gyárak, üzemek munkásai, sőt még a kesztyűszabások is. Így talán érthető, hogy a nehézipar „fenegyerekeiként” számon tartott bányászaink csendje engem meglepett. Mindezt akkor is fenntartom, ha tudom, hogy a vállalat vezetése — érthetően — nyugalomra és a hétköznapi folytatására kérte dolgozóinkat.

Mindezek ellenére, s különösen a nagy csend miatt az első perctől kezdve érdekelt, miként is gondolkodnak a vállalat esetleges felszámolásáról bányászaink.

Az V. sz. bányászati II-es körletében Szatmári Zoltán körleveletől a leszál-lás előtt beszélgetünk. A lényegét tekintve röviden és tömören annyit mondott, fel vannak habo-rodva és el vannak kesere-vedve. Amikor lent a la-novkára felültem, még ja-vában a fenti gondolatok jártak az eszemben. Aztán a hangszóróból számomra váratlanul — felhangzott a Bányászhimnuszról egy rész, az hogy „Szerencse fel, szerencse fel” az üzemi rádió szignálja, s őszintén mondom, egy pillanatra elsorult a torkom. Az kellene nekünk: Szerencse.

A 10-es csapat munkahelyén, a hosszú gurítót meg-mászva Magyar Zoltán szakvezető vajúrral, Ciuru Tibor vajúrral és Kovács Péter segédvajúrral szorítunk kezét. A körletve-zető — miután megbeszéli a feladatokat az emberekkel —, rövid pihenőt engedé-lyez, hogy beszéljünk a fent már említettéről.

Arra, hogy miként fogad-ták a miniszteri bejelentést Magyar Zoltán szakvezető vajúr a következőket mond-ja: — Váratlanul ért mind-annyiunkat ez a kijelentés, s mindannyian meglepőd-tünk, bár gyanítom, va-gyunk egy páran, akiket nem ért mindez annyira váratlanul. Azért nem, mert tudom, illetve tudjuk, hogy a mélybányászat sokba ke-rül. A jelen gazdasági hely-zetben tehát számítani le-hetett, s lehet arra, hogy a garast, ahol lehet, vissza-fogják.

— Úgy látom, hogy a csőd és a tönk szélén ál-lunk. Mi, bányászok leg-alább is minden bizonnal. Arra gondolok, hogy egy esetleges bányabezárásor elveszítjük a húsz-huszonöt ezer, esetenként ennél is nagyobb jövedelmünket. Eddig jól éltünk, most vi-szont, ha úgy alakulnak majd a dolgok, át kell áll-nunk a szerényebb életvi-szakra. Ez nem kellemes, még gondolatban sem könnyű dolog. Sokan fo-galmazznak persze úgy, örül-jünk annak, hogy még egy-általán dolgozhatunk. Úgy látom, az emberek lelkiük, szívük mélyén bizonytala-nok, de a bánya bezárása-

kor majd robban az in-dulatok. Hiszem és hisszük, hogy rossz álom ez csupán, s nem kerül sor erre, dol-go-zhatunk tovább.

A csupa izom Ciuru Ti-bor egy évvel ezelőtt négy és fél éves kislával szökött át Romániából, Aradról. A jobb, biztosabb jövő remé-nyében tette meg ezt az utat, s egyáltalán nem örül, hogy esetleg munka nélkül marad. A Romániában '82-től bányásként dolgozó fia-taleMBER „mellesleg” híres bokszoló, háromszoros ifjú-sági román bajnok, Euró-pa-bajnoki ezüstérmes, aki elvégezte a Testnevelési Fő-iskola edzői szakát.

Kovács Péter segédvajúr két éve dolgozik a vállalat-nál, előtte egy évig a sze-neseknél bányászott. Győr-Sopron megyéből jött, s hagyta fel tanult szakmá-ját, a pékséget, a maga-sabb kereset reményében. Nincs családja, mint mond-ja, nem köti semmi ma még a városhoz, a vállalathoz is csak a kereset.

— A vállalat felszámolá-sakor újra kezdeném az életet, de bízom abban, hogy hagynak minket itt és együtt tovább dolgozni — mondja, s a társai helyes-lően bólintanak. **V. T.**

Felvételünkön a 10-es csapat biztosítás közben látható. Balról jobbra Kovács Péter segédvajúr, Ciuru Tibor vajúr és Magyar Zoltán szakvezető vajúr. Bálint Jenő felvétele

Termelhetünk, de meddig?

A baranyai bányavállalatok jövőjéről és a megye helyzetét befolyásoló kérdésekről volt szó azon a május 23-ai tanácskozáson, melyet a megyeházán tartottak. A megbeszélésen melyen az érintett vállalatok vezetői, valamint az országos, illetve a megyei párt- és érdekképviseleti szervek képviselői is jelen voltak, részt vett Horváth Ferenc ipari miniszter, dr. Kemenes Ernő miniszter, az Országos Tervhivatal elnöke és dr. Halmos Csaba államtitkár, az ABMH elnöke is.

Az ezt követő sajtótájékoztató az ipari minisz-

ter főként az uránbányászat jövőjét érintő kérdésekkel foglalkozott. Utalva arra, hogy vállalatunk további sorsát meghatározó kormányzati döntésre csak szeptemberben kerül sor, hangsúlyozta, hogy ő itt csak a saját véleményét mondhatja el. Ennek lényege, hogy a piaci kon-díciók figyelembevételével az uránbányászat megszüntetése indokolt. Az urán világpiaci árának csökkenése és a geológiai viszonyok rosszabbodása miatt csak az állami támogatás jelentős növelésével lehet-ne a termelést folytatni.

Ugyanakkor szólt arról

is, hogy a bányák bezárás-át — véleménye szerint — 1992-ig el kellene ha-lasztani, főként azért, mert az ebből adódó foglalkoz-tási gondok megoldásá-hoz időre van szükség. Be-szélte arról is, hogy egy be-csületesen dolgozó, jól szer-vezett és vezetett vállalat-ról van szó, amely a kö-telzettségeinek mindig is eleget tett. Ellenzi azt az indítványt, hogy a MÉV ne kapja meg az ígért tel-jes állami támogatást. Vé-lménye szerint, amíg vál-lalatunk létezik, minden-képpen biztosítani kell szá-mára a működéséhez szük-séges feltételeket. **N. G.**

A lakáshitel-törlesztéstől az átképzésig

A fórumon résztvevő „vezérkar” tájékoztat és válaszol a feltejt kérdésekre. Egyed Imre felvétele

Fórum a fűrészeknél

A milyen váratlanul érte vállalatunk kollektíváját az a miniszterhelyettesi bejelentés, hogy a kormányzat az uránbányászat megszüntetését fontolgatja, olyan megrökönytetést keltett a Kutató-mélyfűrészes üzem dolgozóinak körében az a hír, hogy az üzemet már most — a Minisztertanács végleges döntését meg sem várva — egyik napról a másikra felszámolják.

Ebben a rendkívül elkeseredett hangulatban az üzemi szakszervezeti bizottság egy kérdéscsomagot juttatott el a vszb-hez, amelyben az ott-dolgozók választ vártak egy sor, az őket érintő problémára.

A vállalat vezetése ezért úgy határozott, hogy rendkívüli fórumot tartanak a Kutató-mélyfűrészes üzemben, ahol választ kaphatnak a ott-dolgozók a felvetéseik-re.

Az eseményre június 8-án került sor az üzem zsúfolásig megtelt tanácsster-mében, ahol először Kol-sovszky Rudolf vezérigaz-gató-helyettes adott rövid tájékoztatást a kialakult helyzetről.

Elmondotta, hogy amióta az állam az urán és ritka-földfém kutatást hazánk-ban kizárólagosan a vállal-atunkra bízta, külön ke-retekből finanszírozza is azt. Az 1985-ben megkötött megállapodás értelmében az évre 160 millió forintot úgynevezett geológiai kut-atási hitelkeret folyósítá-sát ütemezték. A vállalat az év első öt hónapjában

ebből az összegből 55 milli-ert már felhasználta, amikor a Pénzügyminisztérium egyik funkcionáriusa — telefonon kijelentette, hogy — a hi-telkeretet zároltatta.

Végül is ez vezetett a kritikus helyzethez, az üzemben kialakult pánik-hangulathoz. Kolsovszky Rudolf ugyanakkor szólt arról is, hogy a vállalat meg-rendelések híján egyre ke-vésbé tudja már kihasználni az üzem fűrészesi kapacitá-sát. Konkrét elképzeléseik voltak már bizonyos átszer-vezésre, munkaerő-átcsoportosításra, amelyeket még a vállalat sorsát meghatá-rozó kormányzati döntés előtt végre akartak hajtani. A geológiai kutatási hitelke-ret megvonása ugyan ren-dkívül nehéz helyzetet teremt, arról azonban nincs szó, hogy most emiatt több-száz embert az utcára te-ryenek. Sőt, a megkezdett munkákat akár a vállalati önköltség terhére is be fo-gják fejezni, de közben ke-resik a módját a meglévő munkaerőgondok megoldá-sának.

az év első öt hónapjában Kovács László, a gépé-

szeti és energetikai főosz-tály vezetője elmondta, hogy mivel a vállalat gép-parkja nagyobb — termé-szetesen a szeszeneket leszámítva —, mint az egész megyéjé, keresik a megoldás-t annak, hogy ezt gyár-tási kapacitásra használják. Előrehaladott tárgyalások folynak főként nyugati cé-gekkel való kooperációra és, ha sikerül üzletet kö-tni, akkor valamennyi gépé-szeti és villamos szakem-bernek munkát tudnak biz-tosítani.

A kérdéscsomagban sze-replő felvetésekre reagálva Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes el-mondta, hogy amennyiben valaki lakáshitel-támogatást kapott a MÉV-tól, ugyanak-kor a létszámcsokkentés miatt az illetőnek máshol kell munkát vállalnia, ak-kor a vállalat nem tarthat igényt a kölcsön visszafize-tésére. Szólt arról is, hogy az átképzés és a második szakma megszerzésének a biztosítása nem a vállalat feladata.

Gyulai Sándor, a vszb titkára egy sor társadalom-biztosítással kapcsolatos kérdésre is válaszolt. A korengedményes nyugdíjaz-tatástól a megváltozott munkaképességű dolgozók problémáinak megoldásáig úgy tűnik, orvosolhatók az e területen jelentkező gon-dok. Ami a gyesein, gyeden lévőket, valamint a katonai szolgálatot teljesítőket ille-ti, az ő esetükben a tör-vény kimondja, nem szűn-tetheti meg a munkaadó a munkaviszonyukat.

Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára szólt arról, hogy az üzem vala-mennyi műszakon lévő dol-gozója által aláírt tiltakozó levelet (Olvasóink ennek teljes szövegét ezen oldalon olvashatják. A szerk.) át-vette és annak tartalmát a megyei pártbizottság veze-tőivel is ismertette. A tiltakozást a megfelelő csa-tornákban továbbítani fog-ják. Igaz ugyan, hogy ma divat arról beszélni, hogy a párt vonuljon ki a gaz-daságból. Itt azonban em-beri sorsokról van szó és a kommunisták nem ma-radhatnak tétlenek. A MÉV pb titkára kifejezte meggyőződését, hogy ilyen kérdésekben, ahol a gazda-sági vezetés keze kötve van, a társadalmi szervezetek fellépésétől várhatunk csak eredményt. **Nógrádi Gábor**

Tiltakozás!

A Kutató-mélyfűrészes üzem dolgozói tiltakozó levelet juttattak el az MSZMP MÉV Bizottságához. A geológiai kutatási hitelkeret megvonásával a vállalat helyzetbe került üzemi kollektíva véleményét — melyet kétszázötvenhét dolgozó írt alá — az alábbiakban közöljük.

„A Kutató-mélyfűrészes üzem dolgozói tiltakoznak bármilyen hatáskörrel rendelkező hivatalok, főtisztviselők olyan jellegű intézkedése ellen, amely az üzem munkájának alapját jelentő uránérc kutatás azonnali megszüntetését célozza a kutatási hitelkeret elvonásával.

Nem lehet olyan költségvetési hiány az országban, amely megindokolhatná, hogy a kutatás várható gazdasági eredményének alapos vizsgálata nélkül, a felszámolás anyagi és erkölcsi káráinak vizsgálata nélkül, 280—300, zömében speciális szakképzettséggel rendelkező műszaki és fizikai dolgozó, népgazdasági szempontból hasznos foglalkoztathatóságának vizsgálata nélkül, a fenti létszám kenyérkereseti lehetőségeinek vizsgálata nélkül merev, bürokratikus, ember-telen döntést indokolna.

Követeljük a döntés azonnali felülvizsgálatát, minímálisan ebben a levélben jelzett szempontok szeri-nt.

A tiltakozást, az aláírásokat az üzem dolgozóinak delegációja juttatta el a Pénzügyminisztériumba.

A szállítás kelendő, az ár magas! Egy üzemegység, mely a holnapra is gondol

A Dunántúli Napló két számában is megjelent egy hirdetés, miszerint a Szolgáltatató üzem gépkocsi szállítási részlege közületeknek és kisiparosoknak ajánlja tehergépkocsik, autók, motorkocsik, felső- és motormosás, szervizelését, valamint ZIL-fődarabok felújítását. A hirdetéssel szinte egyidőben született az üzemben egy olyan döntés, hogy az üzemvezetés rendelkezésére álló Latviya és Niva gépkocsik ezentúl a központi garázs helyett az üzem telephelyén parkolnak.

— A dolgozóknak talán még most is szokatlan, hogy az üzemvezetői munkájárral utaznak. Miért került sor erre az intézkedésre? — kérdeztük Ráckövi Sándor üzemegységvezetőt.

— Elsődlegesen költségmegtakarítás az oka. Ez a Szolgáltatató tekintve nem túl jelentős összeg, de, ha ezt más üzemekben is bevezetik, már jelentős megtakarításról beszélhetünk. Még akkor is, ha leszámítjuk az érintett dolgozókra eső munkásszállítási költségeket. Az intézkedés mögött elvi okok is vannak. Ha a vezetők kiváltságainak megszüntetését szorgalmazzuk, a saját portánkon is körül kell nézni.

— Célszerűnek tartom a Volántól bérelt autóbuszok kihasználtságának vizsgálatát. Úgy érzem, nem biztos, hogy szükség van ennyi bérautóbuszra. Olyan is el tudok képzelni, hogy egy-két üzem közt összevonnánk azokat a járatokat, melyek jelenleg rendszeresen csak néhány utassal közlekednek, esetleg ezek az autóbuszok megállnának a Szolgáltatató üzem előtt is és felvennék a várakozókat.

— Az üzemegység a tavalyi évben teljesítette a költségtervet, de az üzemanyag- és alkatrészárak emelkedése, valamint az értermelés várható csökkenése megkérdőjelezi ez évben a gazdaságos működést. Kizárólag a közületeknek és kisiparosoknak nyújtott szolgáltatások bevételeiből kívánják fedezni a megnövekedett költségeket?

— Közületeknek évek óta végzünk különféle javításokat, s ha nem is jelentősen, de javítják gazdaságossági mutatóinkat. Szabad kapacitásunkat — véleményem szerint — felelőtlenség nem értékesíteni, ezért a vállalat vezetésével egyetértve a kisiparosok is igénybe vehetik szolgáltatásainkat. Sajnos a 265 forint/óra munkadíjjal nem biztos, hogy versenyképesek maradunk a piacon. Mikrobuszaink bérbeadásával is próbálkozunk. Történt már ugyan igénybevétele, de a bérleti díj magas összege miatt nem nagy az érdeklődés. Teher szállító járműveinket is igyekszünk hasznosítani, csak az az igazság, hogy a megyében telített a fuvaripar. Jobbára a speciális járműveinkre, il-

letve a daruval és önrakodó szerkezettel ellátott gépkocsikra van kereslet.

— A közelmúltban értékesítettünk néhány gépjárművet, s a bevétel egy részét a menetlevél feldolgozó számítógépes rendszer korszerűsítésére kívánjuk fordítani. Ezen kívül szeretnénk megvalósítani a diszperszermunka hatékonyabb támogatását. A járművek karbantartásában is nagy segítséget nyújthat a számítógép. A fődarabok futás-

teljesítményének számítógépes nyilvántartása már elkészült. Meghibásodás esetén a futáskilométerből megállapítható, hogy javításra, vagy cserére van szükség. Terveink között szerepel az olyan járművek fődarabjainak felújítása, majd értékesítése, melyekhez van alkatrészünk, tapasztalatunk külső vállalatok részére.

— Elég sok szakmunkás számolt le az utóbbi időben az üzemegységtől. Ez — a vállalat eddig bizonytalan jövőjét tekintve — érthető. Önök mégis minden lehetőséget megragadnak a talponmaradáshoz. Ezen tö-

rekvésük követendő példa lehet mindazok előtt, akik csak keseregnek és várnak.

— Dolgozóinknak szeretnénk a jövőben is biztosítani a munkalehetőséget és megélhetést. Ennek megfelelően igyekszünk megteremteni a sokrétű, színvonalas és nem utolsósorban a gazdaságos munkához való feltételeket. Minden olyan hozzáánk érkező észszerű ötletet hasznosítunk, amely nem igényel különösebb anyagi befektetést, mert erre jelenleg nem számíthatunk.

Helstáb Judith

Százharmincas tempóban Montaberrel A „tonnára kényes” 34-es

A III. sz. bányáüzem tizenkettedik szintjén vitlakeregés harsogja túl az északi 9-es vágat csendjét. Aztán kongó-huppogó robaj hallik, majd rövid némaság után ismét a vitla hangja válaszol.

A feltérés alatt Nagy Sándor, a 34-es csapat szakvezetője szorgoskodik. Gyakorlott mozdulatokkal tölti a csilléket, s mire kísérőm-mel, Meier János körletvezető-helyettes felkapaszkodunk a feltérésfejbe, már több, mint egy tucat teli sorakozik a vágaton.

A hepe-hupás főguritón felkapaszkodva a második szkrépérenél találjuk Lovász László csapatvezetőt és Gyöcsi József vágárt, akik éppen a saraboló elkopott kötelét cserélik ki újra.

— Az lenne az igazi, ha vastagabbat, legalább huszasat tudnánk rátenni, különösen a nagy kanálra, de hát csak ilyen van, mint a régi — magyarázza a csapatvezető.

A kötelcserét követően együtt indulunk a jó húsz méter hosszú fejtési kam-

rába, ahol nem is oly rég vagy negyven csille anyag várt kiszállításra. Az ácsolaterdóhoz szokott idegennek furcsa látvány, hogy sehol egy fémtám, vagy tartó, csupán a főtébe sűrűn besüllyesztett csőzegecsek adják a biztosságot.

— Másfél hónapja, amikor idejöttünk, akkor kezdtük alkalmazni ezt a biztosítási technológiát — magyarázza Lovász László. — Ez itt az üzemben új dolog, mert a főtészegecsbiztosítást eddig csak a vágatokon alkalmazták, a fejtésekben mindenhol ácsoltak.

— Ez valóban új dolog nálunk — bólint rá a körletvezető-helyettes. — Eddig csak vágaton volt szokás a szegecsbiztosítás, de ma már a GHH-soknál is több helyen alkalmazzák. Kipróbáltuk az 1-es csapaton is, de ott most olyanok a közetviszonyok, hogy vissza kellett térni a hagyományos biztosítási mód-szerekhez.

— Nagy könnyebbség, hogy nem kell ácsolni? — Ha nem is könnyebb,

de gyorsabb — mondja a csapatvezető. — Igaz, elég sűrűn kell a szegecseket elhelyezni, de itt van segítségnek a szegecselőgép. Ez egy francia berendezés — Montaber a neve — és nagyon jó vele dolgozni, mert gyors, könnyű vele bánni.

— Úgy tudom, jól megy most a csapatának.

— Tény, hogy ritkaság, ha egy lövés kimarad. Hosszú szárral fúrunk, így egy-egy alkalommal 30–40 csillét is hoz a robbantás. Ezt a hónapot 130 százalékos teljesítménnyel zártuk. Igaz, a tavalyi eredményeinkre sem panaszkodhatunk, de az a 120 százalékos csak egy sima szocbrigád címre volt elég — mondja keserűen a csapatvezető.

Közben a társa már elkészült a szegecselőgép beszerelésével. Felbőg a fúrógép, nincs több idő a beszelgetésre, ha a műszak végén robbantani akarnak. És nemcsak akarnak, fog-nak is, mert a tonnateljesítményre kényesek.

Nógrádi vénnel sokan farmertgazda-

Káposztás cvekedli meg farmertgazdaság

Gondolom, a tisztelt olvasók közül nagyon sokan emlékeznek még az utóbbi évek zöldség- és gyümölcs-botrányaira. Arra, hogy annak idején a káposztaföldeken a termést a leszedés helyett beszántották. A leszerződött termelőkötől a málna átvételét megtagadták, tonnaszám rohadni hagyták. Nemtörő. dömségből heteken keresztül krumplival megrakott vagonok bolyongtak az ország szélében-hosszában. Végül tönkre ment mind, s a szemébe szórták. A múlt évben a narancsbotrány, majd az egmillió feleslegesé váló tojás megsemmisítése borzolta fel a kedélyeket.

Jogosan, hiszen egyre nehezebb a megélhetés, mind többbe kerül a zöldség-, gyümölcsstermesztés, és akkor mi, a már évek óta adósságokat nyögő piciny ország olyan luxust engedünk meg magunknak, mint a Közös Piac. Ugyanis ott divat, hogy az eladhatatlanul maradt zöldséget és gyümölcsöt megsemmisítik. Túl a pazarlason maga a megsemmisítés évente félmilliárd dollárjába kerül a közösségnek.

Na, de mondhatjuk erre, ez az ő ügyük, ettől nem fáj a mi fejünk. Valóban, de attól már igen, hogy a korábban példa értékű mezőgazdaságunk rohamosan tönkre megy. Lassan eljön — vagy már itt is van — az az idő, amikor a föld-beszántott káposzta, a tönkrement málna, burgonya, narancs és az ebekharmin. cadjára jutott tojáshegy mind-mind jól jönne majd. Jól jönnének a kiirtott almáskertek, a hegyek oldalából kiszántott szőlőtőkék is, de sajna, ami nincs, nem jön vissza már, évekig dolgozhat a földműves, ha hitét egyáltalán visszaadják.

Mert most, az új földtör-

ságokat álmodnak a magyar falvak köré. Oda, ahol nincs már parasztmunkára fiatal, az öregjéit annyiszor átvették badarságokkal, be nem váltott szerződésekkel hitegették. Alkatrészhiánytól rohad évek óta a gépek java, az a pár működő, ami meg a szántóföldet járja, a fellendüléshez sovány vigasz.

A jó ég tudja, nálunk, hogy van az, amikor lassan és sorra minden tönkre megy, azt mondjuk: — Fogd meg magyar.

Igaz, a kinti magyarokat is tette hívjuk már, de a nyugati tőkést is szeretettel várjuk, csak hozzon devizát. Sőt, mostanság a divatos csomagtervekben is a pénz az úr, költségvetést kurtyítunk, állami támogatást faragunk. Az Egyesült Államok elnöke is állítólag csomagtervvel érkezik, és a madárlátta küldeménytől sokan azt remélik, adósságállományunkat jelentősen csökkenti.

Hogy mire föl ez a moshóság, az ide-oda kapkodás akkor, amikor szerénysegre, nyugalomra lenne szükség? No, meg megfontolt gazdaságpolitikára, okos gazdálkodásra. Hosszútávon minimum krumplilevesben és káposztás-cvekedliben kellene gondolkodni, de úgy, hogy mindig jusson az asztalra legalább málnaszörp. Az ünnepeken legyen alma is, az ebéd után s vacsorára mondjuk garantált legyen egy kemény tojás. Az egyházi ünnepeken bort is ihatunk talán, míg karácsonykor, ha jók leszünk, mindenkinek narancs jár.

Ehhez az kell, hogy a mezőgazdaság talpraálljon, a kedélyeket ne borzolja tovább az újabb botrányok. Bush úr adakozó kedvében lépjen magyar földre és a kormány cselekedjen végre.

V. T.

Hadiipar és foglalkoztatottság Idézet egy cikkből

Ha egy fontos szociális aspektust vizsgálunk, mint a foglalkoztatottság, a probléma legalábbis ma nem létezik, csupán a szűk szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek kislétszámú csoportjának elhelyezése okozhat problémát. A többi kérdés a tervgazdaság keretei között megoldható. Ami a dolgozók alapvető tömegeit illeti, figyelembe kell venni, hogy a hadiüzemek átállítása nem azok be-zárásának kérdése merül fel, hanem csupán termelési profiljuk megváltoztatásáé, s elsősorban nem új berendezések beállításáról, hanem a meglévő felhasználásáról van szó. Következésképpen, nem a szakemberek és munkások elbocsátása jön számba, hanem átképzésük.

A hadiipar termelés csökkenése mellett, a foglalkoztatottság biztosításában megfelelő tapasztala-

tai vannak Magyarországnak. Horváth Ferenc magyar ipari miniszteri államtitkár szerint, a katonai megrendelések csökkentése még nem jelenti, hogy munkahelyek szűnnek meg.

Számos magyar vállalat bizonyította, hogy a problémákat tömeges elbocsátások nélkül is meg lehet oldani. Az egyik vállalat például nyugati licenc segítségével export ötvényeket állít elő, más gyárak külföldi cégekkel alakítottak közös vállalatokat. A hadiipar valamennyi ágazatának megvan a szükséges műszaki-gazdasági lehetősége arra, hogy a hadiipari termelés csökkentésével egyidőben sikerrel oldja meg a foglalkoztatottság problémáit.

Nyikolaj Karaszjev a közgazdaságtudomány doktora (APN)

Roj Alekszandrovics Medvegyev:

A történelem ítélőszéke elé.

„Az a könyv, amelyet itt az olvasó figyelmébe ajánlok, életem fő műve, létrehozásán csaknem egész életemben dolgoztam. Mintegy húsz évig készültem ilyen, vagy olyan formában a könyv megírására, s azután csaknem huszonegy évben keresztül dolgoztam rajta közvetlenül. Hol szemerként, hol tele marokkal gyűjtöttem a sztálinizmus történetéből a bizonyítékokat, tényeket és dokumentumokat. Találkoztam és hosszan elbeszélgettem a Sztálin-lágereket megjárt idős bolsevikokkal — beleértve Trockij, Zinovjev és Buharin néhány életben maradt hivat — egykori eszerekkel, volt katonákkal, papokkal, hajdani csekistákkal, visszatért orosz emigránsokkal stb.”

Ezt a könyvet kortörténetnek lehetne nevezni, mégpedig a szovjet társadalom azon súlyos és hosszán tartó betegsége történetének, amely a sztá-

KÖNYVJÁNIÁS

linizmus nevet kapta. Természetesen a sztálini korszak nemcsak a terror időszaka volt. De a tudomány nem kerülheti meg a múlt legsötétebb oldalait sem. A történelemnek nincs szemeteskosara.

Havasi János: Izotópfalu.

Hol legyen a paksi atomerőmű radioaktív hulladéktemetője? Biztonságban tudhatja-e magát a kiszemelt térség, Ófalu lakossága? Miért zárták páncélzetkerénybe a beruházás terveit a mecseknádasdi tanácson? Valóban megfélemlítették-e a lakosság által felkért független szakértőket? A Magyar Szabványt igazítják-e a beruházó elképzeléseinek, vagy a jogszabályok még a Paks-i Atomerőmű Vállalatra is vonatkoznak? Miért csak egy alternatívát erőltet az Ipari Minisztérium? Miért nem tették közzé a Nem-

zetközi Atomenergiai Ügy-nökség és a Magyar Állami Földtani Intézet negatív szakvéleményét?

Ezekre és még sok más kérdésre kaphat választ az olvasó Havasi János pécsi újságíró Izotópfalu című könyvéből. A szerző a Dunántúli Napló munkatársaként, a Heti Világ gazdasági tudósítójaként végigkövette az ófalui vita fejleményeit. A látottak-hallottak alapján izgalmas riport-szociográfiaiban számol be a nyilvánosság előtt a háttérben dülő csatározásokról. Az olvasó az idézett eredeti dokumentumok alapján hű képet kaphat a nyolcvanas évek második felének egyik legvitatottabb beruházásáról. Szakmai precizséggel mellett a könyv fordulatos, érdekes olvasmányként bepillantást enged az ipar-leptetés döntési mechanizmusába. Összinté képet fest a szakértők sajnos gyakorlati szubjektív, a tudományos etikát nélkülöző szerepléséről, az „ipari lobby” és a környezetvédelem érdekeinek összeütközéséről.

Szedd, fizess, vidd akció

A Pécsi Állami Gazdaság danicpusztai gyümölcsösében

A korábbi évek gyakorlatához hasonlóan ez év július második felében meghirdetjük a kajsziszedési „Szedd—fizess—vidd” mozgalmat. Akinek saját háztartási szükséglete megoldott, annak pedig július második felében kajszit, augusztus második felében őszibarackot, vöröshagymát, osztyázást alkalmi munkalehetőséget kínálunk fel. — Hat nap alatti munka (adómentes) — 2000 forint egyszeri megbízás alapján végzett munka (adómentes) — részes munkavállalás, szedés tartályládába ürítéssel (adómentes) — válogatás, osztályozás (természetbeni részkerés alapján napi áron vissza is vásároljuk és helyette takarmánygabona vásárlási lehetősé-

get biztosítunk nagykereskedelmi áron).

Bérezés: egyéni teljesítménybérezés. Napi kereseti lehetőség: 300 forinttól 500 forintig.

Várjuk fent közölt időben mintegy 60—70 fő (fizetett szabadságon lévő, szabadideje terhére munkát vállalni akaró, esetleg családtagjaival együtt) alkalmi munkást.

Jelentkezni lehet egyéni, illetve csoportos munkavégzésre a danicpusztai üzemvezetőnél, illetve a 13-018-as telefonszámon.

Munkaidő naponta 7—16 óráig tart.

Az üzem megközelíthető a Vasasra közlekedő közforgalmú autóbusszokkal (A/1 laktanya utáni első megálló).

Ismét százezer forint támogatás

az Eötvös-alapítványból

A Harmadik Színház további működéséhez ez évben is elnyerte — pályázat útján — az Eötvös József Alapítvány százezer forintos támogatását. Az alapítvány jelenleg évi 17 milliós alaptőkével rendelkezik.

A támogatás elnyerésére valamennyi művészeti ág alkotás és előadóművészi, illetve a közművelődés területén dolgozó szakemberek, tudományos kutatók

és oktatók pályázhatnak. Az ösztöndíjakkal és támogatásokkal a művészeti és tudománypolitikai szempontból értékes művészeti, közművelődési tevékenység kibontakoztatását kívánják ösztönözni.

Nádas Péter—Vidovszky László: Találkozás című tragédiájának bemutatása (Pécsi Nemzeti Színház—Harmadik Színház) az elmúlt évben elnyert Eötvös-alapítvány támogatásával jött létre.

Vájárvizsga

A közelmúltban 102 dolgozónk tett sikeres írásbeli vájárvizsgát. Június 13—14—15-én került sor a szóbeli vizsgákra. A megmérettetésen mindannyian eredményesen szerepeltek. Közülük kilencen kitűnő eredménnyel végeztek, így: Papp Gábor (III. sz. bányász), Hák Vilmos, Turbék László (IV. sz. bányász), Berta János, Dózsa Csaba, Kocsor Péter, Kucz-

móg József, Papp Ferenc és Turi Tibor (V. sz. bányász). A kiemelkedő eredményt nyújtó fiatalok Vezérigazgatói dicséretben részesültek. A kitűnő eredményeket elérték mellett 14-en vizsgáztak jelesre. A vizsgabizottság a hallgatók felkészülését eredményesen minősítette, hiszen az átlageredmény 3,62, ami jobb, mint az 1988-as.

Myūnyālkör-kör Igények és remények

Bizony nem tudom már, hogy rokonaim látnoki képességeinek, vagy a haladó politikai irányzatoknak kellene hinnem, de tény, hogy az előbbiek már hat-nyolc évvel ezelőtt úgy tudtak viccelődni, mint az utóbbiak ma követelőzni.

Történt ugyanis, hogy amikor tudatlan pesti rokonaim látogatófélben Pécssett jártak — mondok ennek már hat-nyolc éve — akkor a szüleim Nagyrápád közelében lévő kiskertjét, ami tulajdonképpen az isten háta mögött, a mai nagyrápádi városrész központjától is tízperces, küzdelmes „rodeo-autózásonyira” fekszik, úgy lenyújtották, mintha ez lett volna a 301-es parcella.

— Na, nem ugrunk ki Nagyrápádra?! — türelmetlenkedett a nagynéném. — Le kéne szedni a cseresznyét.

A cseresznyét leszedtük, a nagyrápádi városrész pedig felépült. Pontosabban épült néhány ház, melynek ablakából a temetőre látni. Hogy ott manapság melyik parcellába temetnek, nem tudom, de bizonyára fennkölt látvány a konyhaablakból, amint — szinte karnyújtásnyira — a pap, vagy a párttitkár méltatja az elhunyt érdemeit.

Biztos jövő... Ezt reméli mindenki és nem csak a konyhaablak látszójából. De mi az, amit ígérnek?

Például az alternatív pártok. A legtöbb a sűrűbbre szőtt szociális védőháló, no, meg a piacgazdaság polgári és demokratikus módja mellett agítal.

Egyébként pedig a múlt hibáit elemzik, magyarázzák, elítélik és rehabilitálnak, mennyekbe emelnek egyeseket és sárba tipornak másokat, történelmi igazságokat szolgáltatnak, csak épp e nemes erőfeszítések közepette mármár a „papagájkor” tünetei kezdenek mutatkozni rajtuk.

Emlékszem még azokra az időkre, amikor annyi partizán volt nálunk, hogy az úttörő őrsök nem győzték patronálni őket. Ma az a sikk, ha valaki Recskben bányászott.

Persze, ismerek olyat, aki úgy vált ellenállóvá, hogy a német megszállás idején — amikor tudvalehetőleg egyidejűen viseltünk hadat az Egyesült Államok, a Szovjetunió és Nagy-Britannia ellen — ötéves fejjel a tyúktól tetején addig ugrándozott, amíg a baromfi komoly idegi károsodást nem szenvedtek. A nácioknak pedig az idegbeleg tyúkokból készült paprikástól romlott a harci moráljuk.

Manapság az tekinthető a magyar nemzet igazi fiának, aki — négy-, vagy öt-évesen — tanúja volt an-

nak, amint az ávosok elvitték Belzebub bácsit, a szomszédot, aki akkoriban anyjának környezetvédelmi felelőse volt, és egyébként világszerte nem csinált semmi rosszat, csupán az oroszok elől dugdosta a tyúkokat és — később, a háború után — egy ízben, véletlenül vasvillával kinyomta a tévészervező szemét.

Az ilyen borzalmas élmények hordozói — az ávoskori emlékek felelevenítésével — egyre-másra alakítják a nyúlánykört.

A tagjai korábban nyulak voltak, de most végre — hála a lebontakozásnak — az utóbbi negyven év kritikája gyűlik a szájukban.

Engem csupán az bánt, hogy a nyúlánykör-kör miatt egyre kevesebb azoknak a száma, akiket nem annyira a múlt, mint inkább a jövő érdekel. Pedig nem mindenkinek a temetőre néz a konyhaablaka...

En mindenestre — Kádár-rezsim ide, Nagy Imre ajnázás oda — idén is segíték szüleimnek felőszni a kis nagyrápádi telket, mert bár közben nem köpök le senkit és nem vágom el a gyümölcsfák gyökereit, de értelme is lesz annak amit csinállok.

Ha más nem, legalább annyi, hogy télen a nyulak (sem) halnak éhen.

N. G.

Az Ércbánya fuvarlata

Ezzel a lírai címmel jelent meg a Külváros című lap június-júliusi számában az épülő Keleti légaknáról egy bájosan bátor cikk. Lényege, hogy a vállalat barbár módon tönkre teszi az erdőt. Megzavarja a védtelen ott élő állatok nyugalmát, és olyan új szocialista(?) létesítményt épít a város közelében, amely leheletével megmetyelje mindannyiunk életét.

Hát mit is kell ilyenkor mondani? — Pucásan valami olyant — ahogyan a cikk írója is teszi: „Barátaim!”

Mindig csodáltam azokat az embereket, akik bizonyos életkort elérve meg-

tudják mutatni, hogy már félkézrel is képesek enni a rántott húst. Ebben — számukra — az az óriási, hogy ugyanis addig két kézzel falatoztak. A kés, villa használata helyett. Hej, pedig a művészet az lenne, ha kanállal enné a bécsi szeletet emberünk.

E személyes elkalandozás után — melyért elnézést kérek — térjünk vissza a fent említett írásműre.

Barátaim! Van benne szó a planirozást végző buldózeres lelkivilágáról, a csordogáló patakokról, a surranó özikékről, a csicseregő madarokról.

E szép és nemes gondolatok közül viszont kimaradt és roppant mód hiányolom a nyuszikákat és azt a ténymegállapítást, hogy ma már nemcsak a madarak csicseregnek.

Mielőtt bárki megvádolna közönyös és rosszindulattal, szeretném kijelenteni, hogy őszintén rajongok a természetért, az állatokért.

De ma sikk természetvédelem és pár hónapja uránbányaellenesnek lenni.

Nagszerűen meg lehet lovagolni a 2,5 milliárd forintos állami támogatásukat. Csak azt nem értem, a ma szókimondó emberek, tollforgatók hol voltak akkor, amikor a repülőter zöld gyepe felépítették Uránvárost? Miért nem tiltakoztak? Hol voltak akkor, amikor iskolákat, óvodákat, bölcsődéket emeltünk egymás után? Aludtak akkor, amikor átadtuk a városrésznek a rendelőintézetet, a művelődési házat, a PMSC labdarúgóinak a pályánkat? Az MHSZ-nek a modellező bázisunkat? Mit csináltak akkor,

amikor uránlehető gépkocsijaink százszámra fordultak meg terhükkel az épülő felszabadulási emlékműnél, a műjéggályánál? Hogy tűrhették el, hogy a bánya lehellet magukba szívó, majd azt tovább lehelő dolgozóink oly sok felé és oly sok társadalmi munkát végezzenek? Több, mint harminc éven át mi voltunk az egyik legjobban tejetelő fejőstehén. A túró nem miattunk olyan amilyen.

A cikkírórt kérdem: — Mivel vagyunk pár ezren, tessék mondani, azért lélegezhetünk? Ezt csak az uralkodó északi szél miatt mondom. Mellesleg. No, meg azt, hogy az írásmű kísérő fotóján is jól látható a legalult hegyhát, igazándiból „csak” dombhát.

Mert ugye a Mecsek-hegység a Jakabhegyből, a Minsinából és a Zengőből áll. És mi egyiket sem planiroztuk le. Következésképpen szögesdróttal sem kerítettük be. Amúgy a többi stimmel.

Veress Tamás

— Övönéni, ott a bányász bácsik játszanak?
— Nem, ők dolgoznak, és velük játszanak!

Előd Szaniszló rajza

Művelődjünk szórakozzunk

Az Apáczai Csere János Nevelési Központ júliusi programjából ANK Mozi

2-án 15 órakor: A beszélő köntös (magyar film); 17 és 19 órakor: K 2 (magyar film).

3-án 16, 18 és 20 órakor: Vörös zsaru (amerikai film).

9-én 15 és 19 órakor: Mózes I.—II. (olasz—angol film).

10-én 16, 18 és 20 órakor: Atjáró élet és halál között (francia film).

Július 11-től augusztus 26-ig a mozi nyári szünetet tart. Vetítések kezdete augusztus 27.

Régi P. Mobil nóták, Bencsik Sándor emlékenek koncertje július 8-án 18 órakor.

Bulinaptár

1-jén Candy; 8-án Spirál; 15-én Monitor; 22-én Pax; 29-én Monitor.

Nyelvvizsga előkészítő. Intenzív alap- és középfokú angol nyelvviszsga előkészítő tanfolyam indul felnőttek részére július 3—28-ig. Időtartama 48 óra (hétőn, kedden és csütörtökön 17—22-ig). Részvételi díj: 2400 forint.

Videó minden kedden 17—19 óráig, minden szerdán 9—11 óráig az aulában.

Mi-Tu-Ház. Hasznos ismeretek a háztartásról játszóházi foglalkozásokon. A részvételi díjtalan. Foglalkozások minden csütörtökön 9—11.30 óráig.

Közel négyszázan az Égertetőn

A ragyogó napsütésben megrendezett juniálison önfelédten táncra is perdültek a vállalkozó kedvű fiatalok. Csöndör László felvétele

Ha június akkor juniális

A MÉV juniálisán igazán kitett magáért a természetfelelős. A nyáreleji kánikula alaposan megizzasztotta a szervezőket és a résztvevőket. Délelőtt 10.00 órakor kezdődött az igazi tétremenő megmérettetés az Égertetőn. Először a kispályás labdarúgók gyötörték egymást és ahogy potyogtak a gólok, annak arányában lett nagyobb, vagy kisebb az a bizonyos mellény. Itt is bebizonyosodott a futball csodatevő hatása, mert még a gyengébb nem is pályára lépett, azzal a feltétellel, hogy a publikum ezúttal tekintsen el a mezcsereitől. Eltekintett, mert milyen a magyar ember és így a bányász, bármikor lábba hozható a zöld fű, a pattogó labda és az „aranylábú” lányok láttán.

Külön figyelmet érdemel a főzőverseny. A tisztaság szélén 10—15 brigád kondérijában rotyogott a gulyásleves, a pörkölt, elárasztva inycsiklandozó illatukkal a környezetet. Egyes „szakácsok” hétpeccsés titokként kezelték

ételreceptjeiket, tartva a kibicektől és a „kéme” sokaságától. A megfőzött „versenyműveket” a több napja éheztetett zsúritagok mohó vizsgálata követte izre, színre és mennyiségre egyaránt, de az illatot hagyták elszállni, mondván ez nem ehető.

Azt ugye nem kell külön fejezetként említeni, hogy a győztes „szakácsok” főztje mellett a többi ételkülönlegességek is elfogytak az utolsó kanálig. Amíg a főzőverseny tartott, ezalatt a gyerekek és felnőttek élvezhették a játékos vetélkedőket, ízlelhették a nyeremények édes ízét és ki-ki a maga kedve és tehetsége szerint válogathatott a sport- és szórakoztató programokban.

Természetesen a felnőttek körében elsősorban a büfé jelentette az elfoglaltságot, fogyott is minden épp elég. Több éves tapasztalatom és megfigyelésem alapján állíthatom, hogy a borversenyre hozott italok 99,9 százaléka vérré válik, mielőtt a zsűri elé

kerülhetne. Így volt ez most is. Maradt egy üveg fehér és egy üveg vörös bor. A zsűri döntött, győztes mind a kettő, igen ám, de a vörös bor tulajdonosáról kiderült, hogy nincs szólója, viszont szakértője a csinált boroknak.

S jött a nap egyik fő attrakciója, a „buckatángó” táncverseny, amelyen aprajja, nagyja táncperdült. Látványos sikert hozott a tojásdobáló-verseny, ahol elsősorban a házaspárok hajigálták egymás fejéhez a jogos, vagy vélt sérelmeiket tojás formájában. „Komolyabb sérülés nem történt.” Ezekon kívül volt pönilovaglás, autómobilbemutató, sárkánykészítés és sok-sok kedves, vidám játék.

Az esti szürkületig tartó egésznapos vidámság ezzel korántsem ért véget, aki tehetett és bírta erővel, az a Ságvári Endre Művelődési Házban folytathatta szórakozását a Candy zenekar pezsgő ritmusú diszkózenéjére.

Kovács Miklós

Lövészet

Lezajlott a háromnapos Bányász Kupa lövészversenysorozat negyedik fordulóját a Szolgáltató üzem honvédelmi klubja rendezésében. Emlegetni szokták a hazai pálya előnyét. Nos, ez a házigazdák esetében bejött, mert a kispuska férfi csapat kupacsúcsot lőtt 555 köregységgel. Egyéniben is csúcs született, Bradits 196 kört lőtt. Feljött az V. üzem csapata, megelőzve az EDÜ-t.

A nők versenyében nem történt különösebb esemény, továbbra is Ragoncsáné és Tarjányiné között folyik a vetélkedés, változó sikerrel. Most Szánáné ékelődött közéjük. A mezőny egyre fogy, így nincs kellő felhajtó erő a versenyhez.

A pisztolyosoknál nem jelent meg Somogyi György és ez máris a második helyébe került a csapatnak. A szolgáltatók törtek az élre. A jó versenyzők osztozkodtak a dobogós helyezéseken.

Most szünet következik szeptemberig, de csak a Bányász Kupában, mert később kell az augusztusban Dorogon rendezendő országos lövész bajnokságra, mely a férfiaknál három testhelyzetű lesz.

A negyedik forduló eredményei kispuska férfi csapatban: 1. Szolgáltató 555 kör, 2. V. üzem 548, 3. Ércdúsító 526 kör. Egyéniben: 1. Bradits László 196 kör, 2. Bradits Gábor 186, 3. Szigeti József 183 kör.

Kispuska női csapatban: 1. Ércdúsító 493 kör, 2. Kutató-mélyfúró 434, 3. Szolgáltató 423 kör. Egyéniben: 1. Ragoncsa Jánosné 172 kör, 2. Szána Istvánné 168, 3. Tarjányi Sándorné 167 kör.

Pisztoly csapatban: 1. Szolgáltató 516 kör, 2. Ércdúsító 481, 3. III. üzem 425 kör. Egyéniben: 1. Herr László 185 kör, 2. Ulrich Sándor 182, 3. Bayer László 178 kör.

Varga Béla

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., vízsz. 23. és 24. sorában Bokros János: Itthon című verséből idézünk. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1989. július 10-ig. A helyes megfejtést beküldők között könyveket sorsolunk ki.

1	S	2	3	4	5	T	6	7	8	9	10	11	S	12	13	T
14							15								16	
17						18		19					20		21	
22				23		E		24	Ü		25					A
26			27				28		29	30					31	
G		32					33		34					35		
36	37		38		39					40	41		42			
43		44		45				46		47		48	49			
50			51		52		53		54		55		56			
57			58	59		60		61				62		63		
64				65	66						67					K
68			69					70		71				72	73	
G		74				75	76		77				78			
79	80				81		82	83					84			
85		86		87		88			89		90					
T			G							T						

Vízszintes: 14. Növény fiatal hajtása. 15. Közben fog. 16. Rendező szerv. 17. Pan társa. 19. Rádium. 21. Kötőszó. 22. Középen ferde! 25. Sütőiparos. Ektelen végtag. 30. Szintén ne. 26. Nátrium. 27. Nyugati pénzegység. 29. Csomagoló eszköz. 31. e.e.e. 32. Vörös — angolul. 33. Ebresztőóra. 35. Eleven. 36. Kiejtett mássalhangzó. 38. Hadosztály. 40. Rangjelző. 42. Mister röviden. 43. Nagy edény. 43. Sportesznák. 46. Hangtalanul. 47. Sír. 48. Helyeslés. 50. Szállítószlop. 52. Lóbiztatás. 54. Tenisz műszó. 56. Számnév. 57. Bárium. 58. Névelők. 60. Friss levegő jelzője. 63. Nyél közepel! 64. Arra a helyre. 65. Templomtorony tartozéka. 67. Szesz ital. 68. Nemzeti tanács. 69. A vízsz. 65. teszi. 70. Bányaváros. 72. A.K. 74. Vízállat. 75. O.G. 77. Ósvezér. 78. Menyasszony. 79. Csont — latinul. 82. Rénum. 84. Arab állam. 85. Telefon röviden. 87. Zászló. 90. Halfogó eszköz.

Juhász Károly
Lapunk június 1-jei számában között keresztrejtvény helyes megfejtése:
Az ember mindig rájön, hogy sejtelle sincs egy csomó apróságról, amit mindenki tud. Könyvtudalomban részesülnek: Pataki Sándorné (Bükkösd, Bákóczi u. 19.), Kecskés Károlyné (Pécs, Rókus u. 3/b), Tabak Gyula (Pécs, Sarohin t. u. 57.).

Függőleges: 2. Ad ... csillogokig. 3. Retten. 4. Középen barna! 5. Tantal. 6. Amercium. 7. Végtag. 8. Akta. 9. T.K. 10. Tartó. 11. Római 49. 12. Azo-

Rendezés felső fokon

Országos Bányász Horgász Kupa verseny Pécsen

helyzetére, ugyanakkor eredményét fejezte ki az iránt, hogy a MÉV korántsem fejezte be e rangos versenyek rendezését a jövőt illetően. A kiadós és jóízű ebéd után megkezdődtek a technikai versenyszámok. Azonos időpontban került sor a szárazföldi és vízcélba dobás, a ki mit tud, a barkács- és a halászléfőző versenyekre. Percnyi pontossággal peregettek az események. Ebben a nagy kavalkádban megkülönböztető figyelemmel kísértük a hazaiak szereplését. Sajnos a tudósító számára csak a figyelés maradt, mert Czenccék ebben az igen erős mezőnyben nehezen vetették észre magukat. Annál inkább a Szolnok, az Oroszlány és a Pécsi Bányász versenyzői felé fordult az érdeklődés. Az egyéni versenyekben a hazaiak közül csak Czencz László volt eredményes, aki a célbado-

A legfiatalabb versenyzőnek, Papp Zsoltnak (Mátraalja) gratulál Gyulai Sándor vállalati szb-titkár.

Fotó: Csöndör László

basos versenyen bronzérmes szerzett. Annak ellenére, hogy több érmes helyezettünk nem volt, a csapat pontszáma alapján így is „megcsillant” a dobogó közelsége. S mindezek után

jött az eldöntő verseny szám, az éjszakai horgászat. Csapatonként 2—2 fő, egy-egy stégen kuporogva a hűvös éjszakában leste-várta zsákmányát. Felkészülés ide, felkészülés oda, ezek a fránya halak ezen

szerepüket, rendezőket. Ezt követően Gyulai Sándor gratulált és adta át a különböző vállalatok által ajánlott több, mint száz-ezer forint értékű tiszteletdíjakat a győztesek és helytálló társának, hogy segítsen. Erre az berohant, de a nagy sietségben nem vette észre a stég végét és így esett meg, hogy az angolna helyett ő került a meritőhálóba.

Nos, a halfogóverseny reggel nyolc órakor véget ért. Kezdődött az izgalmas kísérlet mérlegelés. A legelégedettebben a Pécsi Bányász csapata érkezett, mint később kiderült, ők fogták a legtöbb halat, pontosan 11,58 kilót. A legnagyobb kifogott példány egy 2,68 kilós busa volt, ami jóval elmaradt a tőkapitális példányaitól, de hát ilyen a horgászszerecske. A huszonnyolc csapat 112 versenyzője ezen az éjszakán összesen 117 kiló halat fogott ki. Az ünnepélyes eredményhirdetés kezdete előtt a Mecseki Ércbányászati Vállalat koncert fűvés zenekara szórakoztatta a fáradtságtól és álomosságtól kimerült ver-

senyzőket, rendezőket. Ezt követően Gyulai Sándor gratulált és adta át a különböző vállalatok által ajánlott több, mint száz-ezer forint értékű tiszteletdíjakat a győztesek és helytálló társának, hogy segítsen. Erre az berohant, de a nagy sietségben nem vette észre a stég végét és így esett meg, hogy az angolna helyett ő került a meritőhálóba.

Nos, a halfogóverseny reggel nyolc órakor véget ért. Kezdődött az izgalmas kísérlet mérlegelés. A legelégedettebben a Pécsi Bányász csapata érkezett, mint később kiderült, ők fogták a legtöbb halat, pontosan 11,58 kilót. A legnagyobb kifogott példány egy 2,68 kilós busa volt, ami jóval elmaradt a tőkapitális példányaitól, de hát ilyen a horgászszerecske. A huszonnyolc csapat 112 versenyzője ezen az éjszakán összesen 117 kiló halat fogott ki. Az ünnepélyes eredményhirdetés kezdete előtt a Mecseki Ércbányászati Vállalat koncert fűvés zenekara szórakoztatta a fáradtságtól és álomosságtól kimerült ver-

Kovács Miklós

MESEKI ÉREBANYÁSZ

A MESEKI ÉREBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1989. JÚLIUS 15.

Az MSZMP MÉV Bizottságának állásfoglalása

Az MSZMP MÉV Bizottsága 1989. június 29-i ülésén ismételten tárgyalta a vállalat helyzetéről

A pártbizottság az elmúlt időszakban lefolytatott tárgyalások hatására és a kapott információk birtokában továbbra is nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Meeseki Érebányászati Vállalat fennmaradása, az uránérc további termelése ill. dúsítása nem csupán az itt dolgozók, hanem mind a költségvetés, mind pedig Baranya megye, Pécs és az egész magyar társadalom érdeke.

Hivatkozunk a kormány és a társadalom felelősségérzetére: nem hozhatják lehetetlen helyzetbe ezt a mindenki által elismerten jól dolgozó kollektívát. A vállalat felszámolása ellentmondana mind nemzeti, mind nemzetközi érdekeinknek, a költségvetést sem pillanatnyilag, sem hosszútávon nem tehermentesítené. Ugyanakkor tudjuk, hogy a vállalatnak továbbra is erőfeszítéseket kell tennie gazdálkodásának javítása érdekében, mely az egész kollektívától áldozatokat követel.

Amennyiben a kormány, meggyőződésünk szerint hi-

básan, a költségvetési egyensúly rövidtávú javítása érdekében mégis a vállalat felszámolása mellett döntene, ez esetben adjon olyan biztosítékot, hogy a felszabaduló munkaerő ne kerülhessen anyagilag, egzisztenciálisan lehetetlen helyzetbe, jusson tisztességes munkához, mely biztosítja megfelelő életszínvonalát, kapjon jogi garanciákat, melyek szavatolják szerzett jogait.

A pártbizottság kezdeményezi, hogy még a kormány döntése előtt, szorosan együttműködve a szakszervezeti és ifjúsági szervekkel, szervezzünk munkásgyűlést a vállalat egész kollektívájának részvételével, melyre hívunk meg országos politikai, társadalmi és állami vezetőket is. Ezen demonstráljuk egységes akaratainkat, hogy nem akarunk súlyos, kivédhetetlen helyzetbe kerülni, sem mi, sem a családunk, de Pécs városa és Baranya megye sem!

Pécs, 1989. június 29.

MSZMP MÉV Bizottsága

Sorskérdések napirenden

Tanácskozott az MSZMP MÉV Bizottsága

A vállalatunk körül kialakult helyzet és a felgyorsult belpolitikai élet tette szükségessé, hogy május-június hónapban immár negyedízben ült össze az MSZMP MÉV bizottsága június 29-én. Napirenden a vállalat helyzete és a kongresszusi felkészülés szerepelt.

Kovács István, a párttitkára tájékoztatta a testületet arról a tárgyalásról, mely Budapesten folyt az azal kapcsolatban, hogy a pénzügyi kormányzat várhatóan elvonta vállalatunktól a geológiai hitelkeretet, lehetetlenné téve ez-

zel a Kutató-mélyfúró üzem szinte teljes működését. A tárgyaláson felvetődött, hogy a döntés figyelmen kívül hagyta az emberi oldalt, és egy ilyen váratlan intézkedés hatására egyik napról a másikra megkérdőjeleződött 250-300 speciálisan képzett szakember anyagi és egzisztenciális helyzete. A vállalat számára a döntés elfogadhatatlan, s új tárgyalások szükségesek.

Amint azt már újságunk részletesen hírül adta, a pártbizottság kezdeményezésére a dolgozói kollektívá nevében levelet írtunk

az országos vezetéshez. A levélre reagált Horváth Ferenc ipari miniszter. Válaszának lényege, hogy a növekvő termelési költségek, az állami támogatás jelentős növelését igényelné, mely a népgazdaság részére elviselhetetlen terhet jelent, s a meghirdetett gazdaságpolitikai elvekkkel sem egyeztethető össze. Most csak a levél utolsó bekezdését idézzük:

„A vállalat történelme elválaszthatatlan a létrehozott műszaki létesítményektől, a tudástól, a tapasztalatoktól, a műszaki-tudományos eredmények-

től, amelyekkel egy új szakma kialakításához és ezzel egyidőben az egyetemes bányászat fejlesztéséhez hozzájárult. Erre támaszkodva foglalkozunk a felszabaduló munkaerő elhelyezésével. E feladatot emberségesen, körültekintően és igazságosan igyekszünk megoldani, a térséget érintő problémák átfogó rendezésével”.

Kovács István ezután részletesen tájékoztatót adott arról a megbeszélésről, melyről lapunk július 1-ej számában röviden már

(Folytatás az 5. oldalon)

Vita az MSZMP Szervezeti Szabályzatáról

Az MSZMP kongresszusra készül. Még az 1988. májusi pártértekezleten megindult folyamatok — melyek a párt, a társadalom megújulását célozzák — a kongresszuson várhatóan gyökeres változásokat hoznak majd.

A kongresszusi felkészülés egyik fontos része a párt működésére elkészített és vitára bocsátott párttörvény, az új szervezeti szabályzat tervezete. A közreadott vitaanyag már az első olvasásra szembetűnően — mind tartalmában, mind terjedelmében — eltér az előző, még érvényben lévő, de már senki által be nem tartott szervezeti szabályzattól. Újszerűen fogalmazódnak meg a működési elvek, a párttagok jogai és kötelességei, a pártépítés politikai és szervezeti összetevői, a párttestületek szerveződései.

Mi készítette a pártot, hogy új alapokra helyezze működését?

1. A párttagok törekvé-

A Központi Bizottság várja a véleményeket, javaslatokat

sei a párt működésének megújítására, korszerűsítésére.

2. Az öntevékeny, a megújulás gyakorlati útjára lépő pártszervezetek által kialakított és betervezett szervezeti módosítások „törvényesítése”, a párt általános gyakorlatába történő átültetése.

3. A hazai és nemzetközi munkásmozgalmak pártunkban is alkalmazható szervezeti elveinek és gyakorlatának felújítása, alkalmazása, melyek a párt működését a többpártrendszer körülményeihez igazítják.

4. A párt társadalmi státuszának, törvényességének hosszútávú biztosítása.

A közvélemény elé tárt — a párt lapjában is leközölt — és várhatóan alkotó vitát kiváltó javaslat megjelentetése lapunknak

nem feladata, azonban a vita elé „étvágygerjesztőnek” néhány gondolatot kiemelünk, valamennyi megválaszolásra, döntésre vár. Maradjon a párt neve Magyar Szocialista Munkáspárt vagy igazodjon jobban a név és a politikai jelleg egymáshoz? Célja a szocialista társadalom legyen-e, megőrizve a szociáldemokrata és kommunista mozgalom marxista szellemiségét? Az MSZMP nemzeti párt. Tevékenységével osztályszempontoktól meghaladva, a dolgozó, alkotó emberek érdekeit, az egész nemzetet kívánja szolgálni.

Az önkéntesség — mely eddig is alapelv volt — most kiemeltetést kap és magába foglalja a belépés és a kilépés szabad elhatározását, a párton belüli szer-

veződés, közösség-alkotás és a közösségben végzett politikai tevékenység szabadságát. A párt eddigi gyakorlatától teljesen eltérő a párttagok lelkiismereti szabadságának tisztelgetésének tartása, mely világnézeti, felfogásbeli különbséget is jelenthet, így a vallásosság is.

Lehetségesé válhat a politikai kezdeményezés is. Közös álláspont kialakulása esetén platform elfogadástól fölléphetnek csoportok. Ha ezt a párttagság és a pártszervek támogatják, úgy a vezető testületnek napirendre kell tűznie állásfoglalás céljából.

Új intézmény a pártszavazás, a párttagság közvetlen akaratnyilvánításának formája, mely megszervez-

(Folytatás az 5. oldalon)

A bányászati mennyiségi túlteljesítést csökkenő vājvégi létszám mellett értük el.

Csöndör László felvétele

Félévi mérleg

Időarányos tervünket túlteljesítettük

Annak ellenére, hogy a vállalatunk fölött tornyosuló viharfelhők bizony enyhén szólva nincsenek jó hatással dolgozóink hangulatára, az újságunkban hónapról hónapra közzétett tervmutató egyértelműen bizonyítja, hogy ez a kollektíva — csakúgy, mint eddig bármikor — még ilyen körülmények között is képes eleget tenni a vele szemben támasztott követelményeknek. Leegyszerűsítve úgy is fogalmazhatnánk, hogy ilyen jól az időarányos tervteljesítéssel tán még soha nem álltunk.

Szokásunkhoz híven július elején ezúttal is felkerestük dr. Patla Károlyt, a tervezési osztály vezetőjét, aki rövid értékelést adott a vállalati tervteljesítés első féléves alakulásáról.

— A bányászati összetevékenységek az első félévben a tervezett szint felett alakult — mondja dr. Patla Károly. — Ezen belül a nyersérc tonnatervünket 101,1, a vágathajtási tervünket 101,8 százalékkal teljesítettük. A fémtermelésünk ennél kedvezőbb, 105,4 százalékra zártuk az első félévet.

A bányászati mennyiségi túlteljesítést csökkenő vājvégi létszám mellett értük el. Ez a túlteljesítés részben a teljesítmények javulásának, részben a munkaidő mérleg kedvező alakulásának az eredménye. A fejtési teljesítmények átlagosan 4,3, a vágathajtási teljesítmények 5 százalékkal emelkedtek az előző évihez képest.

— Vállalati létszámunk a tervezetthez képest jelenleg 96,3 százalék. Ez részben tudatos visszafogás következménye, de az elmaradás — sajnos — a vājvégen is jelentkezik, mely kedvezőtlen helyzetet teremt a termelésben. Ugyanakkor egyéb területeken visszafogtuk a létszámot, hogy ezzel is segítsük a vállalat előtt álló létszámcsoporthoz és költséggazdálkodási feladatokhoz.

A létszám alakulásában közre játszottak a vállalat jövőjével kapcsolatban napvilágot látott bejelentések, illetve a vállalat munkáját kísérő bizonytalanság. Jelentősen csökkentettük a minőség

(Folytatás az 5. oldalon)

MÁSODIK OLDAL

Idén igen, jövőre...?

A gyermek- és felnőttudültetés bizonytalansága

Mielőtt megkezdődött volna a vállalati gyermekudültetési szezon, egy rövid beszélgetésre kértük Varju Lászlót, a KISZ MÉR Tanácsának vezetőjét, hogy tájékoztassa lapunk olvasóit az üdültetés feltételeiről, módjairól esetleges változásokról.

Különösebb változás nincs — egyelőre — mondotta bevezetőül Varju László. — Magyarhertelenen két csoportban 110, Balatonmária-fürdőn szintén két csoportban 320, Lengyelországban egy csoportban 40 fő tölthet el egy-egy hetet.

Mennyi gyermekként a szülői hozzájárulás?

A mai árakhoz viszonyítva nem sok, 400 forint fő.

Ilyen olcsó lenne részükre a táborozás?

Oh, nem, a 400 forint és az érvényben lévő üdületi költség közötti különbözetet a vállalat fizeti.

Eszerint az Önök szervezete szolgáltatást végez a vállalatnak?

Igen. És a továbbiakban is erre törekszünk. Így a szervezés, a rendezés, a lebonyolítási forma lesz továbbra is a fő feladatunk.

Az említetteken kívül van-e más lehetőség is a gyermekek üdültetésére?

Igen. A családi üdültetés itthon és külföldön egyaránt. Csehországban lesz egy kétéltős: 36 fővel és Balatonmária-fürdőn kétszer egyhetes turnus 25–30 fővel.

Megítélése szerint, népszerű üdültetési forma a családos beutaló?

Úgyhiszem, igen. Ezt bizonyítja, hogy a jelentkezések már tavasszal megkezdődnek és nem tudunk minden igényt kielégíteni.

Bővíteni kellene a férőhelyek számát...

Sajnos erre már nincs lehetőség, ami volt, azt ki is használtuk. Ha mégis növelnénk, az meg a felnőttek üdültetésének idejét csökkentené.

Május 1-jétől viharfelhők tornyosulnak a vállalat felett és egyfolytában, mind erősebben zúg a „lélekarang”. Ezek után milyennek látja az üdültetés jövőjét?

Egyelőre bizonytalan...

Kovács Miklós

Mozgalmi hírek

A MÉV ifjúsági szervezetének tanácsa 1989. június 14-ei ülésén döntött az alábbi személyi kérdésekben:

— az MSZMP MÉV Bizottságának tagjai közé delegálta Kovács Lászlót (IV. sz. bányauzem) és Kiss Csabát (V. sz. bányauzem).

— a Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség Baranya Megyei Tagszervezetének munkabizottságai megalakultak. Delegált képviselőink a tanács döntése alapján. Elnökség: Varju László (Központ), programbizottság: Axt Ernő (ÉDÜ), ügyrendi bizottság: Atárdics Péter (Központ), jelölőbizottság: Zaklajda József (Központ), társadalmi kapcsolatok bizottsága: Gönczör Zoltán (V. sz. bányauzem), választási bizottság: Farkas Gábor (III. sz. bányauzem).

— a továbbiakban a tanács állást foglalt abban, hogy támogatja az MSZMP MÉV Bizottsága által kezdeményezett nyílt levél elküldését az ország vezetőinek. A véleményalkotás során a tanács kihangsúlyozta, hogy mihamarabb meg-

kell kapnia a vállalat vezetésének a TUK szabályai alóli felmentést.

Ülésezett a MaDISz Országos Tanácsa

1989. július 1-jén tartotta ülését a Magyar Dolgozók Ifjúsági Szövetségének Országos Tanácsa. Döntés született személyi kérdésekben, valamint a közeljövő sürgős tennivalóiról. E szerint az OT ajánlásai a következők:

— minden szerveződéység tekintse át a szakszervezethez fűződő viszonyát; — a választási szövetségek előkészítése az országgyűlési képviselő és helyi tanácsi választásokra. Döntött a testület abban, hogy a programpontok teljes kidolgozására munkabizottságokat hív életre.

A MaDISz országos bemutatkozására hétvégi demontstrációt kezdeményezünk: 1989. augusztus 26-án családi hétvégével egybekötött politikai-kulturális kikapcsolódási lehetőséget ajánlunk minden tagunknak Százhalombattán.

A jelentkezéseket kérjük az üzemi titkároknál leadni!

Varju László, a MaDISz elnöke

„Politikai szervezetként kívánunk működni”

Június 17-én Győrött — a MaDISz második országos közgyűlésén — Varju Lászlót, vállalatunk ifjúsági szervezetének titkárát a Magyar Dolgozók Ifjúsági Szövetségének elnökévé választották. Hazaérkezését követően készségi nyilatkozott újságunknak a győri tanácskozásról éppúgy, mint a MÉV ifjúsági szervezete előtt álló feladatokról.

Jelenleg mekkora a létszáma a MaDISz-nak, és országos szervezetről lévén szó, hol található a legjelentősebb bázisai?

A mai napon egészen pontosan 11 643 regisztrált tagunk van — mondja Varju László. — A legjelentősebb bázisaink Baranya — élén a két bányavállalattal — Fejér megye, ahonnan az Ikarus és a Videoton fiataljai erősítik sorainkat, de számottevő a Győr-Sopron megyei és hajdúsági iparvállalatoknál dolgozók létszáma is. A fővárosban a legjelentősebb bázisunk a Budapesti Közlekedési Vállalat.

A választásokon túlmenően, milyen fontos kérdésekben döntött még a MaDISz második közgyűlése?

Mint önálló szervezetnek be kellett jelentkeznünk a bíróságon. Ez csupán egy egyszerű adminisztrációs kérdés, de, ami a legfontosabb, hogy milyen legyen a jövőben a stratégiánk, taktikánk, továbbá tisztázni kellett a pénzügyi kérdéseket és természetesen sok szó esett arról is, hogyan, milyen munkamódszerrel működhetünk a legeredményesebben.

Taktikai és stratégiai kérdésekben hogyan foglalt állást a közgyűlés?

Politikai szervezetként kívánunk működni úgy, hogy jogunk legyen tizenkét ezer ember nevében fellépni. Sok szó esett a tanácskozáson az ifjúsági szakszervezetről is. Az érdekvédelmet a szakszervezetre támaszkodva kell gyakorolni, de, ha csupán ezzel foglalkoznánk, kiszorulnánk a politika életéből, eleve lemondanánk bármiféle hatalmi pozícióról. Korábban még úgy gondoltuk, hogy a választásokon esetleg általunk fizetett képviselőjelölteket támogatunk. Ma az az álláspontunk, nem állítunk saját jelölteket, hanem valakikkel szövetségre lépünk. Feltehetőleg az MSZMP-vel, de egy biztos, csak olyan programot támogatunk, amely perspektívát ad a fiataloknak. Az államilag tönkretett jövőképpel nem tudunk azonosulni.

Gondolom, sok szó esett pénzügyi kérdésekről is, hiszen a működési feltételeket valamiképp biztosítani kell.

Igy igaz, ráadásul a közgyűlés csak a konszenzus elvén dönthetett a kérdésben. Az állami támo-

galás, melyet a MISZOT-on, illetve a DEMISZ-en keresztül kapunk, nem sok, de elég arra, hogy az ez évi működési feltételeket biztosítani tudjuk. E mellett elkülönítettünk egy bizonyos összeget vállalkozás létrehozására. Ez egy kft, amely főként majd kiállítások szervezésével foglalkozik, remélhetőleg sikeres lesz. Nem tudom, jövőre mennyi lesz, sőt, egyáltalán lesz-e állami támogatás. Nehéz dolog ez, hiszen például a DEMISZ a maga négy milliárdos vagyonával éppen gazdag is lehetne, csupán az a bökkenő, hogy a tulajdonában lévő ingatlanok legalább nyolcvan százaléka olyan, hogy inkább felújításra szorul, tehát pénzigényes, nemhogy nyereséges lehetne a működtetésük.

A MaDISz fővárosi székhellyel működik, ez nyilván azt jelenti, hogy a közeljövőben Pestre költöztöl.

Igen, egyszerűen infrastrukturális okból ott működik az irodánk. Nem kell valami nagy apparátusra gondolni, hisz rajtunk, az elnökhelyettesen, Szűcs Istvánon kívül — aki fővárosi illetőségű — csak egy minimális létszámú munkacsoport koordinálja majd a MaDISz tevékenységét. Ezért is választottuk az úgynevezett területi alelnököket, akik megvénként fogják majd össze a munkát. Egyelőre azonban még maradok és valószínűleg csak szeptemberben költözöm Pestre, hiszen nagyon sok még a tennivaló itt, a házunk táján is. Hogy mást ne mondjak, elő kell készíteni a vállalati küldötttervezetet és sok problémát kell még megoldani, hogy a vállalat ifjúsági szervezete — a megváltozott körülmények között is — hatékonyan tevékenykedhessen. Erre talán a legbiztosabb garancia, hogy a balatonfenyvesi tanácskozáson valami megmozdult, elindult egy olyan együttgondolkodás, ami a jövő végezetül Varju László.

Nógrádi Gábor

MAGYAR IFJÚSÁGI SZERVEZETEK ORSZÁGOS TANÁCSA — 26 tagszervezet

DEMISZ	FOR IFJÚSÁGI TANÁCS	ORSZÁGOS CIÁNTYANÁCS	HÉP IFJÚSÁGI BIZOTTSÁG	VÁLLALKOZÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE	RÓMAI KARDIUS BÉNYÁZ	MAGYAR ÜTTÖRÖK SZÖVETSÉGE	MAGYAR DIÁKSPORT SZÖVETSÉGE
--------	---------------------	----------------------	------------------------	---------------------------------	----------------------	---------------------------	-----------------------------

MAGYAR DEMOKRATIKUS IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG — 43 tagszervezet

ORSZÁGOS DIÁK UNIO	BALODALI IFJÚSÁGI TÁRSULÁS	VASI DIÁKSZÖVETSÉG	IPYD GÁRDA	VASUTAS IFJÚSÁGI SZERVEZET
--------------------	----------------------------	--------------------	------------	----------------------------

MAGYAR DOLGOZÓK IFJÚSÁGI SZÖVETSÉGE — 27 tagszervezet

CHINOID	HUNOR PÉCSI KESZTYŰGYÁR	GYŐRI VOLÁN	MESSEKI ÉRŐBÁNYÁSZATI VÁLLALAT	MÁV JÁRMŰÁVTÓ DEBRECEN	VÁDTSZ	MESSEKI SZÉNBÁNYÁR VÁLLALAT
---------	-------------------------	-------------	--------------------------------	------------------------	--------	-----------------------------

A Mecseki Ércbányászati Vállalat ifjúsági szervezetének helye az ifjúsági szervezetek strukturájában.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablar János
Szerkesztő:
Ragocsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-351
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Függetlenül a vállalat sorsától

Szervezeti változtatások a hatékonyság érdekében

A vállalatunk további sorsát meghatározó kormányzati döntésre előre láthatólag szeptemberig még várni kell, ám dolgozók már most mindenféle átszervezésekről beszélnek. Üzemek, részek megszüntetéséről, jelentős létszámléopításról lehet hallani. Ennek kapcsán kerestük meg Erdi Krausz Gábor, a szervezési és számítástechnikai önálló osztály vezetőjét, aki nyilatkozott az átszervezésekkel kapcsolatos vállalati elképzelésekről.

— Függetlenül attól, hogy mi lesz a vállalat további sorsa, mindenképpen szervezeti változtatásokat kell végrehajtaniunk — mondja először az osztályvezető. — Az is egyértelművé vált, hogy a jelenlegi létszám nagyobb annál, ami hatékonyan foglalkoztatható. Eppen ezért, egy jelentős mértékű racionalizálás minden körülmények között szükségessé válik.

— Ehhez jött ugye a miniszeri bejelentés, illetve azok a hírek, amelyek ugyan egyelőre nem megerősítettek, de semmiképp sem kedvezőek a vállalat szempontjából. Nem rendelkezünk konkrét információval arról sem, hogy a magyar—szovjet uránipari szerződést hogyan akarják felbontani.

— A hatékonyság érdekében mindenesetre komoly szervezeti változtatásokra van szükség. Így már eldőlt tény, hogy 1990. január 1-jével a Kutató-fejlesztő üzem megszünik. Az üzemnek az a része, amely eddig ténylegesen termelő tevékenységet folytatott: például a perkolláció, a jövőben az EDÜ-höz fog tartozni, a műszergyártás pedig átkerül a Szolgáltatóhoz. Míg az üzem felépítménye szétosztható a többi üzemek között.

— Ismeretes, hogy a geológiai kutatási hitelkeretet a kormány befagyasztotta, ennek következtében — és ez már a Kutató-mélyfúró üzemet érinti — az urán- és a ritkaföldfém-kutatás gyakorlatilag megszűnik.

— A bér-fúrások ugyanakkor folynak majd tovább, sőt, ezeket a bér-munkákat növelni is kellene.

— Az üzem kutatási részét tehát nagyon nehéz helyzetbe került, ez azonban nem lehet csupán vállalati kérdés, hiszen azt országos szinten kell vizs-

hasznat hozó melléktevékenység folytatására.

— Ma a vállalatnál mindenkinek azon kell törnie a fejét, hogy milyen újabb és újabb jövedelmező munkákat lehetne a vállalathoz behozni, hogyan lehetne ezekkel minél nagyobb nyereséget elérni és emellett hogyan lehetne egyre több embernek munkát biztosítani.

— Itt jegyzem meg, hogy nagyon sok és hasznos javaslat érkezett az uránosok felhívására. Most tehát arra kell törekednünk, hogy ezek a javaslatok megvalósításra kerüljenek és ezáltal a vállalat eredményessége javuljon.

— A melléktevékenység kapcsán az a kérdés is felmerült, hogy mennyire lehet egyes területeket önállósítani. Most foglalkozunk nagy részletességgel azzal a témakörrel, hogy melyek azok a területek és vállalkozási formák — például: kft., vagy rt. — ahol érdemes a vállalatot elszakadva teljesen önálló gazdasági egységet létesíteni. Ehhez természetesen a vállalat minden segítségét megad, sőt, a „köldökzsinór” elvágása sem lehet a fő célja, de ezekben az esetekben ezek az önálló, vagy önszámoló egységek maguk fogják a munkát keresni, önállóan döntenek azok végrehajtásáról, és természetesen a nyereség felhasználásáról.

— A vállalati élet ilyen téren felpozíció, ez egy nagyon jó dolog, és a magam részéről hiszek is abban, hogy az uránosok találnak kivezető utat a bajból. Időre, kifizetésre azonban mindenképpen szükség van, mert egyik napról a másikra nem lehet szakítani harminc év gyakorlatával, különösen akkor, amikor körülöttünk a gazdasági környezet rendkívüli mértékben rosszabbá vált.

— Minden reális és racionális lépést hajlandók vagyunk megtenni, természetesen az emberi szempontok maximális figyelembe vételével, de ehhez a kormány részéről időt és türelmet kell hogy kapjunk — mondotta végezetül Erdi Krausz Gábor.

N. G.

Kérdőjelek az átképzés körül

Felvételünkön az 52-es csapat tagjai, balról jobbra Dobos István csapavezető vajár, Szabó János segédvajár és Gilicze István csillás munka közben láthatóak. Balint Jenő felvétele

A szenesek jönnek ide, vagy mi megyünk oda?

— Nagy meglepetéssel fogadtuk a miniszeri bejelentést — mondja beszélgetésünk elején mindjárt a lényegre térve az V. sz. bányüzem 52-es csapatának vezetője, Dobos István. — Ezt a meglepetést fokozta az is, hogy azt megelőzően egymás után jöttek át hozzánk a szenesektől a bányászok, az ott várható leépítések miatt. Erre, mit tesz isten, egyik napról a másikra kiderült, hogy nem is ők vannak végveszélyben, hanem mi. Ezek után már csak az volt megdöbrentő a miniszter szájából, hogy, ha minket „bezárnak”, elmehetünk majd dolgozni a szénbányába. Nem tudom, a társaim miként gondolkoznak, de azt igen, én a gondolatlan sem tudok megbarátkozni, nemhogy vállaltam a szénbányászok munkahétköznapjait.

— Én itt kezdtem a bányászkodást, innen is szeretnék elmenni, ha nem is nyugdíjba, de a 63 százalékos keresetkiegészítést jó lenne igénybe venni. Lassan megvan a 2500 műsza-

kom, így abban reménykedem, hogy talán kihúzom. Ha nem jönne össze a dolog, akkor bízom abban, hogy a központifűtés-szerelő szakmával el tudok majd hejyezkedni, igaz, anyagilag rosszabb körülmények között.

— Engem most elsődlegesen az foglalkoztat — mondja Gilicze István csillás —, hogy lesz-e lakásom, és milyen áron. Ugyanis nem dolgozom még annyi ideje itt, hogy jogosult lennék rá, erre majd csak szeptemberben kerülhet sor. Csakhogy mi van akkor, ha szeptemberben úgy dönt a kormány, hogy a vállalatot felszámolja? Gyanítom, ha addig nem, akkor azután már biztosan nem kapok lakást, sem a vállalatot, sem mástól. A bosszantó a dologban az, hogy Abaligetén kaptam ugyan telket, amit három éven belül be kellene építeni, de nincs pénzem. De, ha lenne is, a vállalat bizonytalan léte miatt, eleve nem mernék belevágni az építkezésbe. Bács-Kiskun megyei vagyok, onnan jöttem ide, ott él a családom. Ha bezár az üzem, oda kell visszamennem, s feladni az abaligeti letelepedés tervét. Hogy mi lesz velem? Csak azt tudom elképzelni, hogy egyéni gazdaságos legyek, jöllehet mezőgazdasági gépszerelő szakmával rendelkezem.

— Én azt nem értem — szól közbe a csapatvezető vajár — hogy milyen energiahordozóra van nekünk, magyaroknak szükségünk, mert nem kell az urán, a szén sem jó, a vízierőmű ellen meg szinte népfelkelés zajlik. Úgy tűnik, gáz kell a Szovjetunióból, de mi a garancia arra, hogy hosszútávon kapunk is abból, és elfogadható áron. Egyszóval nem látok semmi koncepciót az ország energiaszükségletére.

— A vállalat megszüntetésével kapcsolatban azt tartjuk felháborítósnak, hogy minden átmenet nélkül, egyik napról a másikra jelentették be, hogy sok a 2,5 milliárd állami támogatás, és ezzel tulajdonképpen sokunkat a majdani munkanélküliek sorába jelöltek.

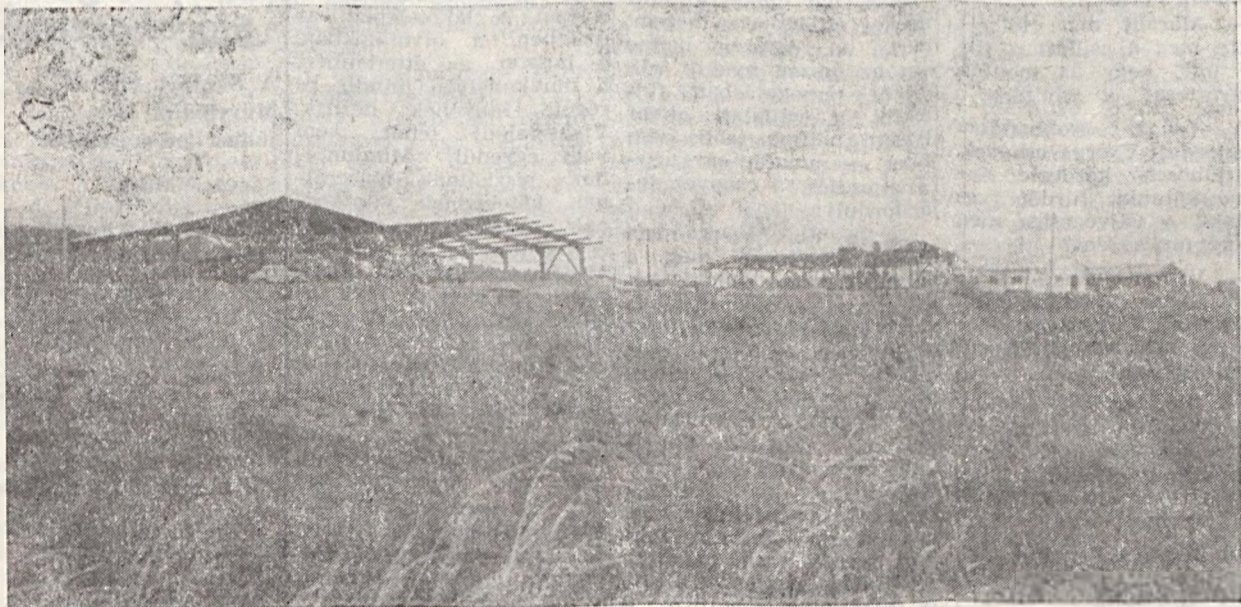
— Nem értjük, hogyan képzelik el az illetékesek az átképzéseket, és nem is hiszünk benne. El sem tudjuk képzelni, hogy több ezer ember számára milyen ipart lehetne idetelepíteni.

— Szerettem volna majd annak idején én is igénybe venni a 63 százalékos keresetkiegészítést — kapcsolódik a beszélgetésbe Szabó János segédvajár. — Nyolc éve dolgozom itt, úgyhogy ehhez jó pár évre lenne még szükségem. Mindentől függetlenül bízom abban, hogy az utcára nem kerülök, mert van egy kőműves szakmám és hivatásos gépkocsivezetői jogosítványom.

— Kénytelenek vagyunk — folytatja az előbb abahagyott gondolatát a csapatvezető — a vállalat felszámolásával, mint lehetőséggel, együtt élni. Féltünk, hogy a pénzünk egyre csökken majd, s ha netán el is érünk a keresetkiegészítés igénybevétele idejéig, szinte semmit sem kapunk majd. Azért, mivel ennek kiszámítása az utolsó három év átlaga alapján történik.

— Elszomorító, ugyanakkor dühítő az is, hogy a vállalat éppen csak hogy kiverkedte és végre bevezették a keresetkiegészítést, de most — úgy tűnik — itt állunk megfűrödve. Ha megszűnik a vállalat, ki fogja fizetni, miből és minek alapján a keresetkiegészítésünket? Eről eddig még senki sem beszélt — mondotta indulatosan Dobos István csapatvezető vajár.

Veress Tamás

A keleti légkánál minden csendes és elhagyott.

Csündör László felvétele

VÁLASZOK, INTÉZKEDESEK

Az V. sz. bányüzem dolgozói a következő problémákat vetették fel:

1. Kertvárosban, a Sarohin t. és Egri Gy. út kereszteződésében a közlekedési lámpák ellenére történnék balesetek. Nem lehetne a közlekedést úgy alakítani, hogy biztonságosabb legyen.

A kérdésre Temesi Ferenc, a KPM Közúti Igazgatóság igazgatója válaszolt:

— Tervbe vettük a három csomópont — Sarohin — Egri Gy., Egri Gy. — Mályosi és Egri Gy. — Harkányi — összehangolását, ami valószínűleg javítani fogja a közlekedésbiztonságot. Az emberi felelőtlenségéből eredő közlekedési baleseteket azonban a legtöbbször a legutóbbi közlekedési rendszerrel sem lehet kiküszöbölni.

2. Az uránvárosi buszvégalomáson a buszok takarításánál a szemetet több esetben egyszerűen kisöprik a megállóban a járdára, úttestre, ami nem valami építéletes látvány.

Az észrevételre dr. Kiss Elemér, a Pannon Volán

üzemigazgatója válaszolt: — Felhívom a végállomás vezetőjének a figyelmét arra, hogy nagyobb gondot fordítson a végállomás tisztaságára. Ne engedje meg, hogy a buszok tisztításával a végállomást szennyezzék.

3. Több üzemből is észrevették, hogy az uránvárosi buszvégalomáson a fedett váró elhanyagolt. Hiányosak a tetőelemek és az üveg oldalfal is, így nem nyújt megfelelő védelmet az időjárás viszontagságai ellen.

Az észrevételre dr. Kiss Elemér, a Pannon Volán üzemigazgatója válaszolt:

— A buszvégalomások fedett váróinak a felújítását folyamatosan végezzük. Most a Budai-várnál dolgoznak, a nyár folyamán sorra kerül az uránvárosi is. Az utasoktól viszont azt kérjük, hogy jobban óvják a fedett várókat, mert igen sokba kerül a javításuk.

A kivizsgálásokat végezte: Gács Máttyás

A Külváros hangja

Biz' isten, megértem a kollégámat, aki lapunk legutóbbi számában nem kevés maliciával reagált egy vállalatunkról szóló — és bennünket alaposan elmarasztaló — külvárosi lapban „előforduló” újságcikkre.

E kiadvány egyébként olyannyira külvárosi, hogy már a neve sem hagy kétséget az emberben. Igaz, nem is szocialista. Sőt a kollégám által idézett lap-számban sok más lebillensélesen izgalmas iromány mellett informálódhat a nyájas olvasó arról is, hogy hol és mikor tartanak istentiszteletet a kerületben.

Az, hogy az ingyenrekklámból nekünk is kijutott, bizonyára csak a véletlen műve. Az említett, meg-rázó hangú, a természet szeretetétől átszellemült iromány drámai képet fest arról, miként teszi tönkre az uránvárosi a Mecsek flóráját és faunáját mérgezi — főként az uralkodó széljárásból eredően — gyönyörű városunk levegőjét.

Szó, ami szó, ha a rómaiak ezt annak idején előre látták volna, akkor nem a szökellő őzek, a fűrgelábú kis csíkos vadmalacok által benépesített Pannonia irányába terjeszkednek, hanem a Galapagos-szigetek ma is védett ormain alapítottak volna városokat, a néme-lyütt térdig érő guanón.

Hát még, ha az északi provinciák meghódítói sejtették volna, hogy egykoron még szentet is fognak bányászni a Mecsek gyomrából, munkát és megélhetést nyújtva egy majdani külváros lakóinak, noha, ott is északi az uralkodó széljárás és a fekete gyémánt is épp rossz irányból bányásztatik.

Mivel ez a külváros főként bányászokkal lakott kerület és az összetartás, a bányászszolidaritás mindenhol a világon — még nyugaton is — példaértékű, aligha tudom elképzelni, hogy a helyi lakosság szemére az hoz könnyű álmot, ha néhány kilométerrel odébb több ezer bányászta munká nélkül marad.

Igy hát gyanítom, hogy az említett műretek eredetileg a Magyar Vadór, vagy az Ozon, az Antarktisz csodája nevű környezetvédelmi jellegű sajtóorgánunk részére íródott és csak anyagtorlódás miatt került egy túlnyomórészt bányászok lakta, mostohasorsú városrészt, az ott élő emberek sorsát olyan nagyon szívén viselő folyóiratának egyik jeles lapszámbába.

Bevallom őszintén, én előbb hitetlenkedtem, majd megdöbbenem, amikor az egyik sajtószervezeti vezető szájából a következőket hallottam: „Ma, ebben az országban mindent elkövetnek a nagyüzemi munkásság szétveréséért. A vasasoknál kezdték, most a bányászatot a sor.”.

Nos, nem venném a szívemre, ha utóbb kiderülne, téves ez az állítás. És remélem, a Külváros nem éppen bizalmat ébresztő „lehelete” sem volt több egy erőltetett bőfögésnél.

Igaz ugyan, hogy a mai világban akadnak tamburmajörök, akik a repedt harang kongására vezénylik a zenekart, mondván az a lehangosabb, mondván az a lehangosabb. Ilyenkor aztán könnyen megeshet, hogy a rezesbanda bányászhimnusz helyett lakodalmasrockot játszik. Rádadásul azt is hamisan.

N. G.

Variációk vérfoltokra

Egy hosszú és éjszakája

Június 24-én hajnali egy órakor két súlyos sérültet szállítottak a mentok az ügyeletes klinikára a Ságvári Endre Művelődési Házból. Mindkettojük szurt sebből verzett és csak a gyors orvosi beavatkozásnak köszönhetően vannak ma már túl az életveszélyen.

Ez az éjszaka, ez a discó nem csak nekik, sokaknak emlékezetes marad. Az marad Cszimadina Claudiának is, akit a rendőrség még aznap éjjel őrizetbe vett életveszélyt okozó testi sértés alapos gyanújával. Megtalálták nála azt a hosszú, keskeny pengéjű rugóskést is, amivel szúrt és a tizenkilenc éves fiatalember nem is tagadta tettét.

De mi is történt aznap éjjel a Ságvári emeleti vécéjében? Egy biztos, discó volt a nagyteremben, immáron negyedik a nyár folyamán és a második olyan, ahol nem árultak alkoholt, korábban ugyanis volt már egy-két kisebb balhé, törtek az üvegek és arról talán a takarító személyzet tudna legtöbbet mondani, hogyan is nézett ki a nagyterem és az illemhely egy-egy ilyen alkalommal szeánsz után.

A Ságvári egyébként az első discó után leszállította a terembérleti díjat, éppen azért, hogy a rendezők ne annyira a bevétel források növelésére

törekedjenek, válogassák meg kiket is engednek be a művelődési házba. Persze, a bejáratnál nem lehet mindenkit megmozdítani, sőt, az illemhelyre sem lehet állandó őrséget állítani. Tény az is, hogy mindenki annyi alkoholt hoz be magával, amennyit kint elfogyasztott.

Aznap este Claudió is több pécsi szórakozóhely alkoholkészletét apasztotta mielőtt kikötött a Ságváriban. De tényleg, mi is történt valójában?

Egészen pontosan még a rendőrség sem tudja, hiszen a nyomozás még folyik, de ennek ellenére engedélyezték, hogy betekint-hessünk az eddig készült jegyzőkönyvekbe, amelyekből rekonstruálható mi is történt valójában. Láttam azt a bizonyos rugós kést is a vizsgálati asztalán, ami bizony még összezsukva is hátrazongató látvány. A hosszú, vékony pengét pedig, vélhetően nem a számocalekvár szétkengetésére találták ki.

Caudió a rendőrségen azt vallotta, hogy azért hordta magánál, mert elromlott és egy ismerőssel szeretne volna megcsináltatni. Egyébként a fiatalember, aki hidegburkoló szakmát tanult, nem dolgozott, özvegy édesanyjánál élt egy háromszobás Zója utcai OTP-lakásban. A család egy főre jutó jövedelme hatezer ötszáz forint...

A tanúvallomásokból ki-

tűnik, hogy mind ő, mind a két sértett elég későn érkeztek a Ságváriban, éjfél után a WC előterében szóváltást követően Claudiót mindketten megütötték, és bár korábban bokszolt a PVSK-ban, olyannyira pánikba esett, hogy kést rántott és szúrt. Érdekes módon arra nem is gondolt, milyen kockázattal járhat ez (főleg egy javításra szorult kés esetében).

Ezt követően megmosta az arcát, majd kísért a kultúrházból és felment egyik barátjához.

Némi lelkirojt gyűjtött, majd hazaindult, hogy elmondja a történeteket édesanyjának. A házuk előtt akkor már a rendőrségi kocsi várta...

Megkérdeztük, hogy Claudióra milyen büntetés vár. Nos, az életveszélyt okozó testi sértést a törvény kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel bünteti. Halmozott elkövetés esetén a felső határ tizenkét év.

A Ságváriban a discót egyelőre betiltották, az már egészen biztos, hogy nyáron nem lesz több ilyen rendezvény. Ösztöl viszont ismét szeretnének helyet biztosítani a fiatalok kulturált szórakozásának. Talán, ha a rendezők jobban megvalogatják, hogy kiket engednek be, akkor a jövőben nem festi vér vörösrre a falakat és a köveget.

Nógrádi G.

Pletykák

A pékről, a kutyáról, a zsemléről

Csorga Lőrinc csapvez — szokásához híven — megint mérgesen szállt le a bányába. Suttogva meg is jegyezte Akna Zsomp vajújár, Feszke Feri csillésnek: — Menten kivirulna a magyar gazdaság, ha egyszer vigyorogva jönne az öreg dolgozni.

— Miért, csak nem a Csorga bácsi miatt olyan kevés a nyugdíja a grószfaternak? És minket is ő miatta akarnak felszámolni? — kérdezett vissza bambán Ferkó.

— Maradj már, te! — lökte meg a csillést a vajújár úgy, hogy az menten hanyattesett a csorgába.

A nagy csobbanásra megfordult Csorga csapvez, s dühösen kérdezte: — Pancsikálunk, fűrdőt veszünk? A vajúrgécsiga meg miért nincs fent?

— Viszem már — kiáltotta Akna Zsomp, majd rámondult Feszkére: — Keverj vele fel, amíg szépen vagyunk!

— Miért mindig én lóssak-fussak — mondta először életében önértzetesen a csillés —, amikor a nagy suskát meg ti szakítottátok le. Havonta.

— Kishaver, nálunk az ést fizetik, nálad meg azt, hogy kézreadsz.

— Ja, akkor azért van

az, hogy több üzemben hatszámjegyű prémiumokat kaszíroznak sokan? Tudod, a múltkor mondta a fater a krimóban, hogy ez tet a pletykát hallotta — tette hozzá magyarázatul gyorsan.

— Én is hallottam — mordult fel a beszélgetők mögött váratlanul a csapvez —, de ez ugyan úgy pletyka, mint az, hogy sokan a kétszázalékos bérfejlesztés ürügyén több ezer forint emelést kaptak.

— Á, hát ezeket a rémhíreket én el sem hiszem, mert, ha egyszer benne van az ország nyakig, sőt, állami támogatásban fuldózik a vállalat, akkor ilyesmi nálunk szóba sem jöhet — mondta egyszerűen a csillés, a csapvez felé fordulva.

— Na, csak azért, mert ilyen hülyeségre még a kapitalista sem gondol. Arra, hogy amikor bajban van, két marokkal juttat egyeseknek, másoknak meg azon a címen, hogy nincs, alig ad. Verd ki a fejedből ezt Ferkó, a szocializmusban mindenki annyit kap, amennyi jár neki. Neked a krimóban a fróccs, így arra ügyelj, ne a szövegekre, mert ez jobban megárt, mint az alsófelnémeti ezerjó — mondta apáskodva a csapvez, s közben a csillés kezébe

nyomta a még mindig a talpíák között heverő vajúrgécsigát.

— Megyek már Csorga bácsi, csak azt mondja meg meg, miért mérges maga mindig? Soha nem vigyorg!

— Először is unom, hogy mindig csorgabácsiznak. Másodsor, miért vigyorogjak, mint a pék kutyája a meleg zsemlére? Harmadsor, negyedszer és nagyon sokadszor mindig történik valami, ami felbőszít. Az országban, a városban, a lakótelepen, az üzletben, a hivatalokban, a buszon, az étteremben, a munkahelyen mindig és régóta hülyének néznek. Vigasztalódj tehát, nem vagy egyedül. Minduntalan piszkálnak, macerálnak, kötekednek, vitatkoznak, megaláznak engemet és egymást is az emberek. Mindezek tetejébe állandóan pletykákat hall az ember. Mint például most téled ezt a hatszámjegyű prémiumot. Nem sok ez ev kicsit? Amúgy persze nem hiszem el, de azért kérdezd már meg a faterodát, hol hallotta, lehet, hogy van benne valami? — A szentségit az idegeim! Viszed már fel azt a csigát, vagy te is prémiumra vársz? — üvöltött a csillés felé a csapvez.

Veress T.

Rendkívüli színházi busz

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a KISZ MŰV Tanácsa kétnapos utat indít a Szegedi Szabadtéri Játékok BESTIA című előadására július 22-én. Részvételi díj: 500 forint fő.

Bővebb felvilágosítást a 31-02, illetve a 12-478-as telefonon lehet kérni.

Fennföldi hírek

Nyugállományba került: Pecsét József fenntartó vajújár, Gáspár Pál föld alatti villanszerelő (III. sz. bányüzem). Takács György föld alatti mozdonyvezető, Horváth György vajújár (IV. sz. bányüzem). Dékány Imre külszíni segédmunkás, Keszler Ferenc fürdőkezelő (V. sz. bányüzem). Fischer János villanszerelő, Róna Kamillné operátor, Mayer István gépkezelő, Trencsényi József gépkezelő, Béres György betanított munkás, Simon József betanított munkás (Ércdúsító üzem), Kóvári Imréné utóalkulátor (Kutatómélyfűró üzem), Csengődi László tehérgépkocsi-vezető, Fábos József külszíni szállítócsillás, Kovács Endre külszíni segédmunkás, Nagy János kazánkezelő, Kondacs Pál kompresszorkezelő, Tálisz Trifonasz öntődei betanított munkás (Szolgáltatató üzem), Bokor Imre segédmunkás (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Reiter Ferenc fenntartó csillás (III. sz. bányüzem), Kun József geofizikus technikus (Kutatómélyfűró üzem).

Művelődjünk szórakozjunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház júliusi programjából

Ságvári Mozi

17-én: K 2 (magyar dokumentumfilm).

18-án: Egy előre bejelentett gyilkosság krónikája (olasz bűnügyi film).

24-én: San Franciscó-i zsaru (amerikai bűnügyi film).

25-én: Krokodil Dundec II. (ausztrál filmvígjáték).

31-én: Utolsó asszony (francia filmdráma).

Az előadások 16 és 18 órakor kezdődnek.

Tanácskozott az MSZMP Újítások MÉV Bizottsága

(Folytatás az 1. oldalról) tudósítottunk. A megyei tanács meghívására Pécsre látogatott Horváth Ferenc ipari miniszter, dr. Keme-nes Ernő, az Országos Ter-
vtervhiatal elnöke és dr. Halmos Csaba, az ÁBMH elnöke.

Vállalatunk képviselői a megbeszélésen azt hangsúlyozták, hogy a MÉV-et úgy hozzák létre nemzetközi megállapodás alapján, ide az embereket olyan ígérekkel vettük fel, hogy munkahelyük, elfogadható keresetük, lakásuk lesz, most nem szeghetjük meg ígéreteinket. Kiemelték, hogy a vállalat felszámolását kilátásba helyező bejelentés igen súlyos helyzetet okozott a vállalatnál, hiszen senkit sem vonz természetesen egy olyan vállalat, mely előtt nincs jövő.

A kormány jelenlévő tagjai a költségvetés nehéz helyzetét eszelték, azt a korszak súlyos állapotából ered. Tisztában vannak felelősségükkel, azzal, hogy a felszámolás rövid távon többbe kerülhet mint az állami támogatás. Higgadt-
ságra, megfontoltságra szó-

lították fel a vállalat veze-tését. A tanácskozás komoly erkölcsi támogatást kapott vállalatunk a BDSZ képviselőjétől, a megyei tanács-tól és a megyei pártbizott-ságtól.

A vitában végül is két irányzat kapott fő hang-súlyt. A felszámoló többsé-ge azt emelte ki, hogy meg kell érteni a népgaz-daság vezetésének azon törekvéseit, hogy a veszte-séges termelést visszaso-riítsák, megszüntessék, ugyanakkor azonban fel kell vállalniuk azt a ter-
het, hogy az önhibájukon kívül munkahelyüket el-
vesztők tisztességes munká-
hoz, megélhetéshez jus-sanak. Az állami támogatást tehát erre kell fordítani. Más nézet szerint szakmai és emberi okokból adódóan ezt a vállalatot felszámolni több mint vétek. A pártbi-
zottság több tagja javasolta, kezdeményezzünk tömeg-demonstrációt érveink mel-
lett, melyhez nyervek meg a szakszervezet, az ifjúság és más munkaskollektívák támogatását is.

A pártbizottság végül 23 hozzászólás után állást fog-lalt a vállalat helyzetével

kapcsolatban. Az állásfog-lalást lapunk más részén teljes terjedelemben közöl-jük.

A második napirendi pontban a kongresszusra való felkészülés menetét tárgyalta meg a pártbizott-ság. Úgy döntött, hogy augusztus 25-én pénteken vállalati küldöttértekezletet tart az MSZMP. Kovács István pb. titkár kérte a pártbizottságot — hogy nyugdíjba vonulása miatt — javasolja a küldöttérte-kezletnek új titkár megvá-lasztását. A pártbizottság a bejelentést tudomásul vette és úgy foglalt állást, hogy javasolja az augusztus 25-
ei küldöttértekezletnek a kongresszust követő tel-
jeskörű választásokig bizza meg Varga Jenő titkár-helyettesét a pb. titkári te-
endők ellátásával.

Ezután vita kezdődött a kongresszusi küldöttek megválasztásának módjá-ról (Erről lapunk más ré-szén részletesen szólunk).

Végezetül egyebekben a pártbizottság a párt belső ügyeit érintő témákat tár-gyalta.

Kablár János

Az MSZMP október 7-én kezdődő kongresszusán két vállalati küldött vesz részt

A vállalat július végéig az alábbi újításokat fogad-ta el hasznosításra.

III. SZ. BANYAÜZEM

Kiszely Béla; Sínhajlító (85 ezer forint). Takács Lajos, Székelyhidi Zoltán: Kipufogógáz-mosó retesz-e-lése (B). Nagy Dezső, Csiz-madia József: Fúrókocsi hidromotor beszerzés (120 ezer forint). Lengyelóti József: Rakodógép vezető-ülés-csere (90 ezer forint). Darvas Ferenc, Kucsanda Gyula, Papp György, Vá-radi Mihály: Fúrókocsi hidrószivattyú (360 ezer forint).

IV. SZ. BANYAÜZEM

Iványi József: Légsugar működtetésű légáram-sza-bályozás (2 millió forint).

V. SZ. BANYAÜZEM

Merz László, Fuchs Gá-bor: Motorvédelem időtag-gal (500 ezer forint). Csili József: Csőív-kialakítás (57 ezer forint). Csili József: Csőszereles leágazó közda-rabbal (54 ezer forint). ÉRCDŰSÍTŐ ÜZEM

Kollár László, Kurucz István, Misák Csaba, Emő-dy Géza, Futó László, Hor-váth Zoltán: Olajnyomás-szabályozó kazánokhoz (270 ezer forint). Grátz Antal: S-2 mintavétel (213 ezer forint). Hambalk János, Lelkes István: Mosó leve-gőjének hűtése (900 ezer forint). Miskolczi Sándor: Akkumulátorsarú ólomból (38 ezer 700 forint). Aczél István: Digitális kijelző (131 ezer forint). Kalkó Ede, Horzitzky György: Szelep PVC-ből (216 ezer forint).

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM

Kása Pongrác: Futó-macska kötélvezető-szere-lés (37 ezer forint). Atár-dics Péter: Kapcsolószek-rény-fűtés (90 ezer forint). Undi László, Atárdics Pé-ter: Megszakítók rugóállapot jelzése (540 ezer fo-rint). Undi László, Hosszú Zoltán, Horváth Zoltán: Szellőztető feszültségvéde-lem késleltetése (550 ezer forint). Simon József: Fú-részárca-élezés (170 ezer forint). Gelencsér Gyula Császár Árpád, Dián Fe-renc: Motorszerelő-állvány (B). Mezei György, Stengl Attila: DBH-főtengely gyártástechnológiája (120 ezer forint).

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM

Egyed Imre: Vékonycsi-zolat-fényképezés (59 ezer 400 forint). Németh Fe-renc: Fúrókorona felrakó-anyag (113 ezer 400 forint). KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM

Svastits Aladár: Ventil-látor rugalmas alapozása (97 ezer 300 forint). Her-ke Antal, Fodor Ferenc: Présszerszám fékmágnese-
mezek kivágásához (35 ezer forint). Fodor Ferenc Herke Antal: Présszerszám szigetelőlemezek kivágásához (35 ezer forint).

KÖZPONT
Jobb Gábor: Újítások számítógépes nyilvántartá-sa (400 ezer forint).
A zárójelben lévő szá-mok azt a többletnyeresé-
get jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazá-sával az újítások szinten ér el. (B): balesetveszélyt, az egészségére káros tényező-
ket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem mérhető.

A Központi Bizottság a kongresszus összehívása időpontjáról szóló döntés és a kongresszus kezdete között mindössze 75 mun-kanap telik el. Ezeket a napokat még rosszindula-tulag sem lehet majd — a nyári időszakot is bele-értve — „uborkaszon-nak” nevezni. A kongresz-szus felkészülés minden időszakban felfokozott ér-deklődést és munkatempót jelentett, a mostani mind-
den időszakot túlhalad. A nagyobb tempó nemcsak az idő rövidségét jelzi, mindinkább a kongresz-szus iránt kialakult és nö-vekvő érdeklődést. Ennek jelei mutatkoztak már a kibővített pártbizottsági ülésen is.

A testület legény és valami képviseljenek, egyhangúan alakult ki, hogy nem le-het más, mint párttagsá-gunk, kollektívánk egy és egységesen kialakított né-zete. Miről kell majd vé-leményt alkotni? A Ma-gyar Szocialista Munká-szervezet Szervezeti szabályza-táról, a programnyilatko-zatról, a megyei pártbi-zottság pártértekezleti vi-taanyagáról, időszakos or-szágos, helyi és vállalati helyzetről.

A testület tagjai, élve a lehetőséggel — a négy va-riációt tartalmazó előter-jesztés ellenére — ötlet-gazdag, gyümölcsöző vitá-ban alakította ki a válas-
ztás módját. Így: minden alapszervezet javasolhat és e feladatot elvállaló je-löltet. A jelöltek üzemi pártfórumon találkozhatnak a tagsággal, választóikkal, ahol kicserélik nézeteiket, egyeztetik álláspontjaikat és itt alakulnak ki a vég-leges személyi javaslatok. A vállalati küldöttértekez-
leten a jelöltek újabb megmérettetés után, titkos szavazással kerülnek megválasztásra. A küldöttek-re nem vár ügynevezett „lakcipős sétamenet”. A megyei pártértekezlet és a várhatóan többmenetes megyei küldött csoportér-
tekezlet után a kongresz-szus „élményei”, melyek nagyon komoly, fárasztó munkát ígérnek.

A vállalati küldöttérte-kezlet munkájában a kong-resszusi dokumentumok minősítése, a közös politi-
kai álláspont kialakítása, a küldöttek (kongresszusi és megyei) megválasztása szerepel.

Varga Jenő

Félévi mérleg

Időarányos tervünket túlteljesítettük

(Folytatás az 1. oldalról) költséggazdálkodás mellett a beruházási munkáinkat is kíséri. A tervezettől eltérően alacsonyabb összegű fejlesztési forrásokkal rendelkezünk, amiatt leállítottuk a rövidített katonai szolgálatra bevonu-lók májusi távozása is.

Gazdálkodásunk leg-érzékenyebb területe to-vábbra is költséggazdál-kodás. A vállalat helyzetét tárgyaló minisztertanácsi ülésig ideiglenes állami támogatással dolgozunk, amelynek mértéke azonos az elmúlt évvel.

Időarányos költség-előirányzatunkat betartot-tuk. Hangsúlyozni kell azonban, hogy időarányos költségbetartásról van szó, mert az állami támogatás véglegesítésekor csökkent-hetik a támogatás múlt évi mértékét és ez esetben je-lentős túllépésbe kerülünk, amely a fizetési kötelezett-ségeinket is bizonytalanná teszi.

A bizonytalanság a N. G.

Vita az MSZMP Szervezeti Szabályzatáról

(Folytatás az 1. oldalról) hető bármely helyi vagy országos kérdésben. Elren-delése kötelezővé válik a tagság, vagy párttestületek igénye alapján.

A pártépítés terén is lé-nyeges módosulásokat javasol a tervezet. Az eddigi feltételen túl: az MSZMP tagja más párt tagja nem lehet. A jelentkező bármely alapszervezethez benyúj-tathatja belépési nyilatkozatát, ha kifogás nem merül fel, akkor a nyilatkozat le-adásának időpontjától szá-mít a párttagság. Döntést az alapszervezet nem hoz, és vitatott, hogy ajánlókra szükség van-e? A párttag-ságát a tag szüneteltetheti, a választott testület fel-függesztheti. A pártból ki-lépéssel és kizárással lehet kikerülni.

A párttag jogai és köte-lességei egyaránt bővülnek majd: szabadon politikai kapcsolatot teremthet a párt bármely tagjával, párttag közösséggel, politikai kezdeményezést indíthat, másokéhoz csatlakozhat, szabadon választhatja meg melyik alapszervezethez kí-ván tartozni, a párttól védelmet is kérhet. Mind jo-gai gyakorlásához, mind kötelességei teljesítéséhez igénybe veheti a párt anyagi erőforrásait, technikai eszközeit. Kötelessége a párt programjának, érdeke-inek, szervezeti szabályza-tának védelme, a rá vo-natkozó többségi határozat végrehajtása, a párt anyagi támogatása rendszeres tag-díjfizetés útján. A választott és kinevezett pártser-
vek kötelessége, hogy biz-
tosítsák a fentiek érvényre-jutását.

A párt alapvető szerve-ződése továbbra is az alap-szervezet, jogalk és kötele-ségeik, önállóságuk bővül a politikai munkában. Az alapszervezetek erőfeszíté-seik egyesítésére, tevékeny-ségük összehangolására, ál-láspontjuk képviselésére — munkahelyi, lakóterületi, vagy más társulási elv alapján — közös pártser-
veket, választott testülete-
ket hozhatnak létre. Ezen pártszervek vezetői szervei lehetnek: egytestületes pártbizottság, pártbizottság végrehajtó bizottsággal, (párt) választmány és egy-testületes pártbizottság (a választmány tagjait az alapszervezetek, a tanács-tagok, MSZMP-csoportja, a szakszervezet, valamint az ifjúsági mozgalomban, ifjúsági tagozatban műkö-dő párttag csoportok és más párttag közösségek dele-gálják).

A pártválasztmány eltér az eddigi felépítéstől, vár-hatóan a vállalati vezető pártszervek így épülnek majd fel. A választmány kifejezi és folyamatosan érvényesíti a tagság közös akarátát. A vezető testület (egytestületes pártbizottság)

munkáját folyamatosan el-lenőrizheti, tagjait bár-mikor visszahívhatja és másokat választhat. A két testületben személyi átfede-dések nem lehetnek.

Az országos pártszervek felállítására két megoldást javasol a tervezet: 1. Or-szágos Pártválasztmány és Központi Bizottság (fóru-mai: kongresszus, országos pártválasztmány, központi bizottság.)

2. Központi Bizottság és Politikai Bizottság (fóru-mai: kongresszus, központi bizottság, politikai bizott-ság, országos egyeztető bi-zottság és központi pénz-
ügyi ellenőrző bizottság —
a két utóbbi mindkét vál-tozatnál működne.)

Az országos pártszervek működését más bizottsá-gok, tagozatok, pártintéz-mények és pártapparátus segítik, biztosítják. A mű-ködés anyagi feltételeit tagdíjából és törvényes saját bevételekből, adomá-nyokból, valamint állami hozzájárulásból (amit a párttörvény valamennyi bejegyzett legális pártnak várhatóan biztosít) fedezi.

Varga Jenő

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK

Kiemelt TELJESÍTÉSE

(1989. I—VI. hó)

VÁLLALAT:	III.	IV.	V.
fémtermelés kg			107,0%
vágathajtás fm			101,8%
létszám fő			96,3%
geológiai mélyfúrás fm			88,9%
ÉRCDŰSÍTŐ ÜZEM:			101,9%
vegyi feldolgozás t			
BANYAÜZEMEK:			
nyersérctermelés tkg	102,0	106,5	106,6
vágathajtás fm	89,3	117,2	98,1

Egy délután a gyerekek között Magyarhertelenden

Az égen esőt hozó viharfelhőket hajtja a szél. Az ötvenhárom kisgyerek perceként tekint a magasba, reménykedve az idő jobb fordulásában. Sajnos mindhiába, mert ezen a júniusi vasárnapon az „esőköpenybe” burkolozó égi felhős — ki tudja miért csak rosszalóan tekintett a földre. Alighogy véget ért az iskolai tanítás, máris megkezdődött Magyarhertelenden a KISZ MÉV Tanácsa szervezésében a gyermeküdültetés. Ők voltak az első „fecskék”, látogatásunkkor már rutinos táborozóknak számítottak. Az üdülő területén rend és tisztaság. A játéktereken „elhagyott” játékszerek várják vissza a kis játszótársaikat. Kihalt a terület, csend honol mindenütt, csak a szomszédos étteremből hallatszik a tányér csörögése és a gyermekek zivajva. Ebédelenek. Ezidő alatt alkalom nyílt arra, hogy Réfi Mihály táborvezetővel beszélgethessünk az elmúlt napok eseményeiről, a tábor életéről.

— Június 15-én érkezünk — kezdi a táborvezető, — hét napot töltenek el itt a gyerekek, utána újabb csoport érkezik, szintén egyhetes időszakra.

— Az idő rövid, ennek arányában milyen tartalommal lehet kitölteni a hat-tizenéves gyerekek idejét?

— Játékkal, fürdéssel — amikor az idő enged — és sportvetélkedőkkel.

— Mi a legnépszerűbb szórakozás a gyerekek körében?

— Jó idő esetén természetesen a strandolás, aztán a játékos sportvetélkedők, a videózás és a discó.

— S mi az, amit nem szeretnek?

— A délutáni csendes pihenőt, az esti lefekvést, no, meg a reggeli szoba rendbetételét.

— Ennek ellenére azt tapasztaltam, hogy rend és tisztaság van a szobákban.

— Most már igen, de az előző napokban...!

— Milyen az étkeztetés színvonala?

— Jó. Naponta négy alkalommal érkeznek a gyerekek, eddig nem volt kifogás, elégedettek mind a minőség, mind a mennyiséggel.

— Közben visszaérkeztek a gyerekek az étteremből, most mi következik számukra?

— A csendes pihenő.

Az ifivezetők „szigorától” a kis nebulók hamar eltűnnek a faházakba, hogy ott aztán kedvük szerint töltsék a „szobafogságukat.” Pár perc múlva egy hét év körüli szőke kislány pityeregve panasolja, hogy a szomszédos faházban a fiúk elkekeredett párnacsatát vívna, zajonganak és nem hagyják őket aludni. Intézkedés, csend egy ideig, míg újabb „gyengébb nem” érkezik. „A fiúk leselkednek az ablakon... Intézkedés, függöny le, félhomály. Aztán kezdődik minden előről. Érthető. A gyerekek, akik a komolyságot is játéknak veszik, ma még meglehet. Nyaralnak, jókedvűek és vidámak, eleve-

nek, és csintalanok. Ami a legszebb, hogy mindezt tesszik a tábor fegyelme és rendjének komolyabb megsértése nélkül.

Kovács

Labdarúgás

Félidejéhez érkezett a Bányász Kupa vállalati kispályás labdarúgó-bajnokság és a tavaszi pontvadászat befejeztével meglehetősen „szétrázódott” a mezőny, ám sok minden történhet még az őszi folytatásban.

Az ugyan valószínűnek látszik, hogy a Központ együttese már aligha adja át az első helyet a riválisoknak, de a dobogó másik két fokáért még hat csapat verseng, közel egyenlő eséllyel.

A teremajnokságban összekovácsolódott fiatal központi gárda kiemelkedik a mezőnyből. Végre a várakozásnak megfelelően játszik a Szolgáltató együttese, míg a harmadik helyen, némi meglepetésre, de teljesen megérdemelten az Anyagostály várja a folytatást. Az V. sz. bányaüzem „B” igen erős együttes, ha... ha ki tudnak állni teljes csapatallal.

Az éremért folyó versenyfutásban érdekelt még az újonc Fejlesztés és a Szálló együttese, míg a IV. üzem „B” és az Öntöde a büntető pontok miatt került jelentős hátrányba.

Az idej bajnokságra rányomja a bélyegét, hogy jónéhány mérkőzés nem a salakon, hanem a fegyelmi bizottság ülésén dől el. Elsősorban azért, mert néhány együttes ki sem tud állni a megjelölt időpontban, nem jön össze egy fél csapatra való játékos sem, vagy egyszerűen elfeledkeznek az érdekeltek a „labdarúgó kupanapról”. Ilyenkor játék nélkül az ellenfél kapja a pontokat 3-0-as gólkülönbséggel, míg a távolmaradókat büntetőpontokkal regulázzák.

Persze már akit, hiszen például az EDÜ-től még pontot sem lehet levonni, hisz, amikor pályára lépnek igencsak szaporán állhattak fel a középkézdehez és még egy soványka döntetlenre sem futotta az erejükből.

A csapadékos tavaszi időjárás egyébként kedvezett a Bányász Kupa résztvevőinek, a jótékony esők ugyanis száműzték a port a Ho Si Minh-park salakpályájáról, és bár az öltözők őrzése továbbra sem megoldott (ismét akadtak lopások), azért megfelelő körülmények között úzhettek kedvenc sportjukat a labdarúgás szerelmesei.

TAVASZI VÉGEREDMÉNY

1. Központ	13	11	- 2	69-21	22	
2. Szolgáltató	13	9	1	3	52-33	19
3. Anyago.	13	8	2	3	36-20	18
4. V. bú. „B”	13	8	1	4	49-28	16
5. III. bú. „B”	12	7	2	3	32-21	16
6. Fejlesztés	13	7	1	5	32-26	15
7. Szálló	13	6	3	4	36-32	15
8. III. bú. „A”	13	4	4	5	34-41	12
9. IV. bú. „B”	12	5	1	6	25-22	9
10. Öntöde	13	5	1	7	26-27	9
11. KNU	13	4	1	8	28-43	9
12. IV. bú. „A”	13	4	1	8	28-44	9
13. V. bú. „A”	13	2	-11	26-30	4	
14. EDÜ	13	-	-13	3-68	-	

Megjegyzés: az V. bú. „B” 1, a IV. bú. „B” és az Öntöde 2-2 büntetőpont levonás.

Elmaradt mérkőzés: III. bú. „B”-IV. bú. „B”.

Savaria Kupa '89

A III. sz. üzem a legjobb hat között

Nemcsak a vállalati, hanem az üzemi bajnokságoknak, kupadöntőknek is lehet vonzereje, erkölcsi értéke. Nos, a III. sz. bányaüzem KISZ alapszervezete — később MaDISz — tavasszal megrendezte a „KISZ kongresszusi” kupa kispályás labdarúgó tornáját.

A győztes csapat számára ezúttal a jutalom a Savaria Kupán való részvétel. Ennek jegyében június 16-án a kupagyőztes főbányamesteri csoport együttese utazhatott e rangos versenyre.

A hagyományos labdarúgóturnán a mévesek szép sikereket értek el. A Kutató-mélyfúró csapata mindkét alkalommal megnyerte a kupát. Most a jogutód III-as üzemi csapata volt a sor, hogy tovább folytatódjék a győzelemsorozat.

Az ország minden részéből érkezett (30 csapat) együttesek 6X5 csoportra osztva körmérkőzést játszottak, és a csoportgyőztesek jutottak a másnapi fináléba.

Az első mérkőzéseket a vasi fővárosban a Győr ellen játszották és impozáns játékkal 6-0-ra győztek. Ezután következett a Szombathely. Nos, Kaziék nem

respektálták a hazaiakat és újabb értékes győzelmet arattak, (4-1). A két győzelem mellett váratlan vesztés szenvedett Nagyátádtól (2-1), de a Dunaújváros elleni 3-0-ás győzelme a hatos döntőbe jutásukat jelentette.

A fináléban először (a későbbi tornagyőztes) Szombathelyi Fakombinát együttesével játszottak. Változatos, nagyiramú találkozón a III-as üzemi csapat magabiztosan győztek (2-0), megcsillant a nagy lehetőség, de a Budapest Bank RT elleni 2-2 döntetlen — mint később kiderült — szertefoszlott minden dobogós reményt. Az utolsó találkozón ugyan legyőztük a Nagykanizsa ÉPFU csapatát (3-0), de ez is csak az V. hely megszerzéséhez volt elég.

Már maga a döntőbe jutás is nagy eredmény a fi-

úk számára, mert nem kevesebb, mint 25 csapatot utasítottak maguk mögé. Egy biztos, jó játékkal sportszerű magatartásukkal és eredményességükkel tovább öregbítették a vállalat hírnevét. Akik ezt a szép sikert, továbbá az ottani szakemberek és a rendezők elismerését kiérdemelték Csibi Tibor, Horváth Csaba, Pesti János, Balogh István, Tomor István, Kazi József, Nagy Zoltán, Hegyi Gusztáv, Karancsi István.

A tornamérkőzéseken kiemelkedő játékot nyújtott Horváth Csaba, Pesti János, Kazi József, Hegyi Gusztáv. A legeredményesebb góllövő Horváth Csaba, 9, Kazi József 5 gól. A Savaria Kupa '89 torna végeredménye: 1. Szombathelyi Fakombinát, 2. Veszprémi ÉPFU, 3. Budapest Bank RT... 5. MÉV.

Kovács

Helyesbítés

Lapunk július 1-jel számának harmadik oldalán a „Fórum a fűrészeknél” című cikkben félreérthető választ közöltünk Mészáros István vezérigazgató-helyettesre hivatkozva, a lakáshitelekkel kapcsolatban. A helyes válasz a következő:

„A létszámcsekkenés miatt eltávozott dolgozótól a vállal-

at nem követelheti a felfüggesztett kölcsön megfizetését, mivel a vállalat szünetelt meg a munkaviszonyt. A visszatérítendő kölcsönt — vállalati felmondás esetén — a korábban megállapított törlesztőrész alapján kell a dolgozónak visszafizetnie.”

Szerkesztőség

SZMT Kupa Méves sikerek futószalagon

Nagyszerűen szerepelnek vállalatunk csapatai az SZMT kupában. A június 24-én Orfűn rendezett úszódöntőn a III. sz. bányaüzem együttese győzött, míg a második helyet a IV. sz. üzem csapata nyerte. Jól szerepeltek a Szolgáltatók is, akik hatodikak lettek.

Férfi kézilabdában a III. sz. bányaüzem csapata két győzelemmel rajtolt. A harkányiak és a Posta elleni siker után Szentlőrincen már egy döntetlen is elegendő lehet a csoportelsőséghez, ami egyben a döntőbe jutást jelentené.

Női kézilabdázóink már lejátszották valamennyi csoportmérkőzéseiket, és két győzelemmel egy vereséggel végül is a második helyen végeztek. Kötőnően szerepel a Központ asztalitenisz csapata is. A két férfi és egy női versenyzőből álló együttes a kieséses rendszerben lebonyolított sorozaton a Sopianae csapatát búcsúztatta és legközelebb már a legjobb négy közé jutásért játszik.

Nagyszerűen szerepelnek labdarúgó csapataink is. Fociban egyébként két kategóriában bonyolították le a küzdelmeket.

Az egyikben azok a csapatok indulnak, amelyek az összetett versenyre is neveztek. Itt a IV-es üzem, az V-ös üzem és a Szolgáltató már a legjobb négy közé jutott. A döntő negyedik résztvevője a Szénbányák — Hunor mérkőzés győztese lesz.

A másik kategóriában azok a csapatok szerepelnek, amelyek csak labdarúgásban neveztek az SZMT kupába. A közel száz csapat közül a húsz csoportgyőztes oda-vissza alapon kieséses rendszerben folytatja a küzdelmet. Itt három együttesünk van még versenyben. Az augusztusban sorra kerülő folytatásban a Központ a Budai Lakóterületi SE, a III. üzem B, az MHSZ, míg a III. sz. üzem—Kövágószőlős a Postaigazgatóság ellen lép majd pályára a továbbjutásért. Becsülettel helytállt női csapatunk is. Lányaink mindkét alkalommal legyőzték a Bázis és a Hunor II. csapatát, ám a Sopianae együttese már kemény díonak bizonyult. Tőlük azonban nem szűgyen ki-kapni, hiszen a Sopianae jelenleg az ország egyik legjobb csapata.

N. G.

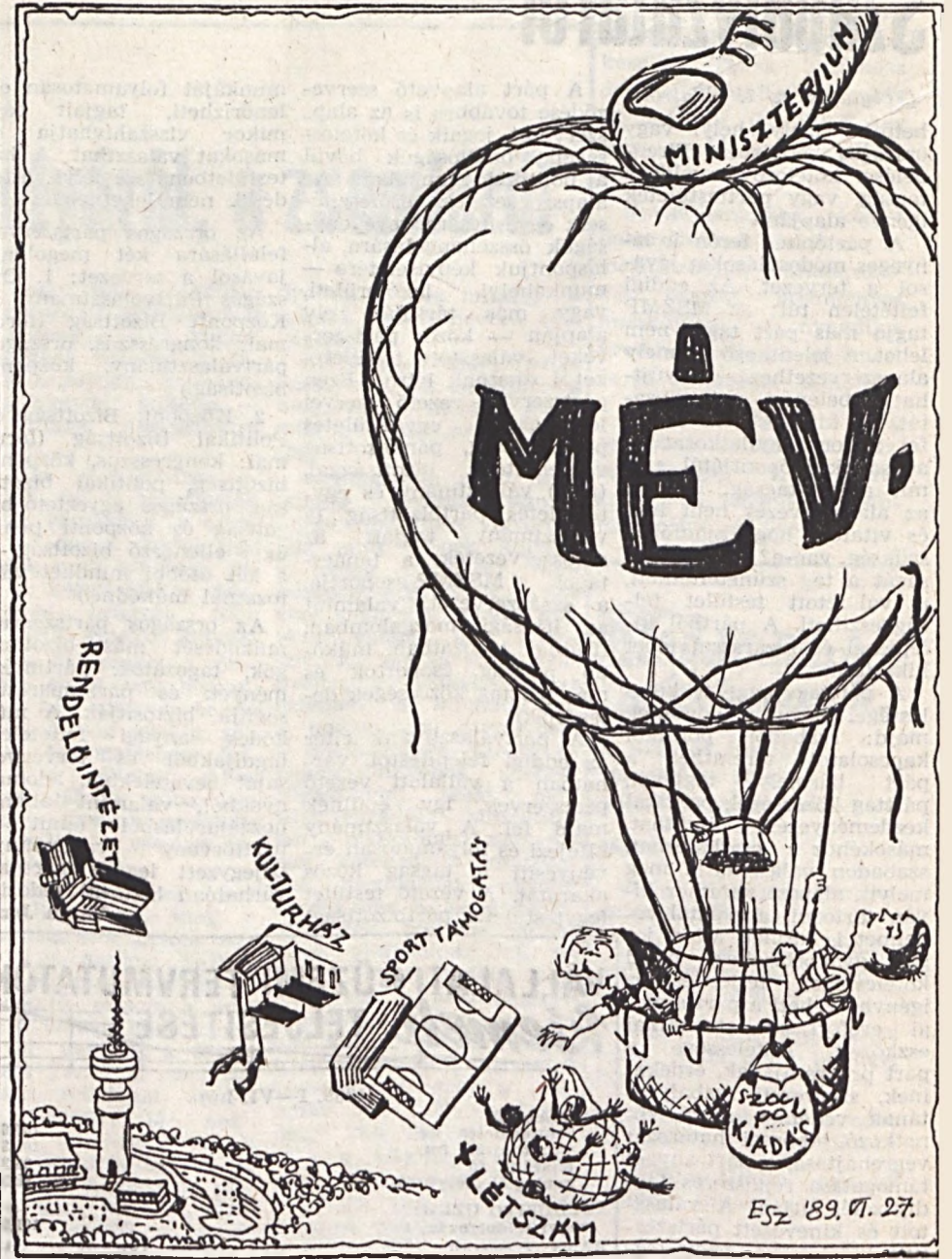
gos Bányász Kézilabda-bajnokságot, ahol a MÉV együttese a rangos mezőnyben a negyedik helyen végzett.

Július 22-23-án Kazincbarcikán szerepelnek vállalatunk legjobb tekezői, ahol az Országos Bányász Bajnokság döntőjét rendezik.

SPORT MOZAIK

Július 15-16-án Ajkán rendezik az Országos Bányász Természettudományi Találkozót, amelyen vállalatunk tíz fővel képviselteti magát.

Június 24-én Várpalotán bonyolították le az Orzá-

En ezt nem értem! Már az összes nehézéket kidobtuk, mégsem emelkedünk! Előd Szaniszló rajza